

# નૂવ જોતુ.

૭૦૭૪

હુમત

હુમત



ધર્શત

।વસ્તા :—અથવ બવાહિ યથ જરથુરત્રો.  
રિપતામે.

।ર્થ—રિપતમાન જરથોસ્તના જેવાં સામ્યાં થળે.  
(આક્રીને જરથોસ્ત ફ. ૪ થા.)

બનાવનાર

અરજોરજી એરચજી બળં

તે

મધ્યેજી નથરવાનજી પીતીવ પારસી આરકનેજના ધર્મશિક્ષક.

# નવજોતૂ.

જરથોશત્રી, બાળકોને નવજોતૂને મારે  
તેયોર કરવાની ચોપડી.

હુમત

હુખત



ધર્શત

અવસ્તા—શ્વાંમ રતૂમ આયસે ચેશતિ યિમ્  
જરથુશત્રેમ સ્પિતામંમ્ ગએથીમ્  
ગએથ્યનાંમ દામનાંમ.

સાર—ગેતીની પેદાએશના સરદાર અશે સ્પિતમાન  
જરથોશત્રને હું યજ્ઞશનેમાં યાદ કરું છું.

(વીરપરદ કરદો ૨ જો ફ. ૪ થો.)

अुंअर्धः

८८भरीहृ नशरवान् पीतीत पारसी आरक्षनेन  
डेपतन प्रिंटिंग वर्कस.

# અર્પણ પત્રિકા.



બેહુશતનશીન રૂહશાદ,

બાઈજી સાહેબ દીનબાઈ નશરવાનજી પીતીત,

કે જેવણુ જરથોશંતી બચ્ચાંઓને ધર્મ-

ચુસ્ત થએલાં જેવાને ધણા

આતુર હતાં,

તેવણાંના પવિત્ર ફરોહરની યાદને,

આ નાતું પુસ્તક તેના બખાવનારે,

મોટાં માન અને હેશાંનની લાગણી સાથે,

અર્પણુ કરીધું છે.



# આ ચોપડી વિશે અપાયલું મત.

દખલના વડા શમસુત્ત ઓતમા દસ્તુરજી સાહેબ  
હોશંગજી જમાસ્પજીએ આ ચોપડી મેહરબાનીની રાહે  
તપાસીને પોતાનું મત આપ્યું છે; તથા કેટલીક ઉપયોગી  
સુચનાઓ ખાંનગીમાં કીધી છે તે માટે એ ખુન્નેરગ  
દસ્તુરજી સાહેબનો હું મોટો ઉપકાર માની એ પર  
સદાબરો રજુ કરું છું.

દસ્તુર હાલ પુણા,

રોજ ૧૯ માહ ૧૨ સને ૧૨૬૮ વજદજરદી.

ભાઈજી સાહેબ મોખદ ખરજેરજી એરચજી બખાં  
તે પારસી ઓરજનેજના ધર્મ શિક્ષક જોગ,  
મુખ્યાઈ.

ધ્યારા સાહેબ,

“જન્મેશતી બાળકોને નવજ્મેતને માટે તૈયાર કર-  
નારી ચોપડી” હમારા અભિપ્રાય માટે મોકલી તે હમેને  
પોહતી છે, અને અવકાશી આખેર સુધા તે હમેએ જોઈ છે.  
હમારાં આધીન મત મુજબ તમેએ તે મધે ‘નવજ્મેત’  
થતાં બાળકોને માટે ઉપયોગી બીનાનો સારો સંગ્રહ કીધો  
છે અને તેથી આ ચોપડી નેએને સારી ઉપયોગી થઈ  
પડશે એવી હમારી ખાતરી છે.

દોઆઓ

હોશંગ જમાસ્પ દસ્તુર.

## દીબાચો.



પાક દાદાર અહુરમજ્દ કે જે સાહેબ કુલ આલ-  
'મને પેદા કરનાર, તેઓનું પોષણ કરનાર, અનાદી,  
અનંત, સર્વવ્યાપી અને હરવેસ્થ આગાહ છે તેની મદદથી  
ઘ્યાં પેગામ્બર સાહેબ અશો જરથોશત કે જેના રૂહ  
ઉપર હજારશન હજાર આફરીન હોજો તેની લાવેલી પાક  
મજ્દયસની દીનની બરકતથી આ નાનું નવજોત યનારાં  
બાળકોને ઉપ્યોગી પુસ્તક ક્રમતરીને લખીને દીનદાર જર-  
થોશતીઓ સનમુખ રજુ કરીધું છે.

ધર્મ શિક્ષક તરીકેના આ લખનારના લાંબા અનુ-  
ભવ દરમીઆન આપાં પુસ્તકની અગત્ય જણાવાથી તથા  
એવી ચોપડીની ગેરહાજરીથી ઘણી અડચણો થવાથી આ  
પુસ્તક તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે, જોકે, 'નવજોત ક્રિયા'  
અને 'ધર્મ બોધ' તથા 'ધર્મ શિક્ષક' જેવી ચોપડીઓ  
અત્યાર અગાઉની તેઓના કાબેલ કર્તાઓ તરફથી બહાર  
પડી ચુકી છે અને ઘણી નિશાબોમાં તેઓનો ઉપ્યોગ પણ  
થાય છે. છતાં આ ચોપડી બનાવવાનું કારણ એ છે કે  
ઉપલી ચોપડીઓમાં ધર્મ બોધ આપવા સાથે અવસ્તાનો  
ભાગ ઘણો ઓછો આવેલો છે.

મરહુમ સખી વળુદ શેઠજી સાહેબ નશરવાનજી માણેકજી પીતીત, કે જેવણે પોતાના એક પુરા વહાલા દીકરા મરહુમ શેઠ જમશેદજીને નામે સ્થાપેલાં ધી જ. ન. પીતીત પારસી ઑરફનેજ જેવાં ખાતાંમાં કે જ્યાં તેના મરહુમ સ્થાપકની ઇચ્છાને અનુસરીને અવસ્તા ભાપાની બંદગી ઉપર ધણું ધ્યાન આપવામાં આવે છે. તથા નવ-જ્નેતને લાયકનાં બચ્ચાંઓને પણ સરોશબાજ, ગેહ, ખુરશેદ મેહરની નીઆએશ વગેરે મોઢે શુદ્ધ ઉચ્ચારે બ-ણાવવાનું ફરજ્યાત હોવાથી આએ ચોપડી ખસુસ કરીને તેઓના ઉપયોગ માટે બનાવી છે.

દરેક અવસ્તાના ભણતરની નીચે તેનો સાર સાદી ભાષામાં બચ્ચાંઓને સમજ પડે તેમ આપવામાં આવ્યો છે. અને ત્યાર બાદ જરયોશતી ધર્મના મુખ્યતત્વનું જ્ઞાન, બાળકોને આપવા માટે દુકા સવાલ જવાબનાં આકારમાં નવજ્નેત ક્રિયાની સમજણ સાથે આપ્યું છે. આજ્ઞા છે કે જરયોશતી માબાપોને પોતાના બચ્ચાંઓને નવજ્નેતને માટે તૈયાર કરવામાં આ નાનું પુસ્તક ઉપયોગી થઈ પડશે.

આ લખનારના અવસ્તા ભાષાના કાબેલ શિક્ષા ગુરૂ એરવદ સાહેબ કાવસજી એદલજી કાંઝાની ખુરદે અવસ્તા બા માયેનીની કેતાબમાં જેવું ગુજરાતી શુદ્ધ ભણતર લખાએલું છે તેને અનુસરીનેજ આ ચોપડી પણ તેવીજ



દખના શુદ્ધ જોડા અને ખોડા અક્ષર અને ઉચ્ચારની બ-  
નાવી છે. પ્રોફેસર ગેલ્ડનરના અવસ્તાના પુસ્તક પ્રમાણે  
ઉચ્ચાર લેવામાં આવેલા છે તથા જે ઠેકાણે પ્રોફેસર વેસ્ટર-  
ગાર્ડના પુસ્તક પ્રમાણેના ઉચ્ચારો લેવા મને દરસ્ત જ-  
ણાયા છે તે ઠેકાણે તેમ પણ કીધું છે.

દાલનાં કેળવાએલાં અને ધર્મ ચુસ્ત લાગણીનાં કે-  
ટલાંએક માખાપો પોતાનાં બચ્ચાંએને જરથોશતી દીનમાં  
દાખલ થવા આગમજ અવસ્તા શુદ્ધ ઉચ્ચારે બણાવવાની  
તેમજ નવજોત ક્રિયાને લગતી સમજણ પોતાનાં બચ્ચાં-  
એને અપાવવાની જરૂર વિચારી તેઓને શિખેલા એરવદ  
સાહેબો પાસે ફળવણી અપાવવાની કાળજી રાખે છે જે  
તેઓને ધણું શોભા ભરેલું છે. પણ દલગીરી સાથે જણાવવું  
પડે છે કે એવી કાળજી રાખનારાં થોડાંએજ છે. અને મોટા  
ભાગ તો તેઓને શુદ્ધ તો રહ્યું પણ અશુદ્ધ બણતર ફક્ત કુસ્તી  
કરવાના અવસ્તા વટીક બણાવવાની કાળજી રાખતાં નથી.  
એ આપણા ધર્મ પ્રમાણે ધણું ગુનાહ ભરેલું કામ છે.

નાની ઉમરથી પોતાના ધર્મની વાકેશગારી મેળવનાર  
બાળક ઉપર મોટી ઉમરે કોઈ જુદાદીન શખ્સના બમા-  
વ્યાની અસર થતી નથી. પોતાના પવિત્ર અને સર્વોત્તમ  
જરથોશતી ધર્મની વાકેશગારી મેળવનાર ખીજા ધર્મવા-  
ળાઓ સાથે વાજખી દલીલથી તકરાર કરીને તેઓને

માત કરેછે. પણ ધર્મની કેળવણીથી નાવાકેદ્ર બચ્યાંઓ ઉપર જુદદીનનાઓના બમાવ્યાની અસર જલદી થાયછે અને તેઓ વટલી જઘને પોતાના કુટુંબને નામોસીના દરીઆવમાં ગરક કરેછે.

ખરું છે કે આજના ધણા જરથોશતી માખાપો પોતાના બચ્યાંઓને નાનપણથી કેળવણી આપવા લાગ્યાં છે. પણ તે કંઈ? દુન્યાઈ ડહાપણ શિખાડનારી, - દીન, ધર્મ અને નીતિ શિખાડનારી નહી. નિશાળમાં છોકરાંઓનું, નંખર કેટરમું રહેછે? આએ વરસ તેઓ ઉપલા વર્ગમાં ચલડશે કે? તેનીજ તેઓ તજવીજ કરેછે. પણ તે છોકરો યા છોકરી નીતિમાન છે કે? ધર્માતુ નીવડશે કે? પોતાના ખોદા અને પેગામ્બરને પીછાણે છે કે? પાક અવસ્તાનું બણતર અને બંદગી કરવાનું એકીન તેઓએ મેળવ્યું છે કે? વગેરે ધર્મની કેળવણીને લગતા સવાલો પુછવાની કાળજી તેઓમાં નથી. જેમ પારસી ઔરફનેજમાં ધર્મની કેળવણી ફરજ્યાત દાખલ કાઢેલી છે તથા તેના અબ્યાસની 'માર્કસ' પણ ખીજી બાબદો સાથે આપવામાં આવેછે અને રોજના નંખરમાં તે ગણતરીમાં લેવાય છે તેમ દરેક જરથોશતી નિશાળમાં થવું જોઈએ. ત્યારેજ છોકરાંઓ ચોંપથી અને નંખર 'લાસ્ત' જવાની ખિકથી આ અતી અગત્યની કેળવણી ઉપર પુરતું ધ્યાન આપશે.

સેવટે આ નાની ચોપડી જરથોશતી સાહેબો સન-મુખ ધરતાં કમતરીન આશા રાખે છે કે એમાં બુલચૂક થઈ હોય તે ઉપર વાંચનારા વિદ્વાન સાહેબોએ દરગુજરની નજરથી જોઈ તે સુધારીને વાંચવાની તસદી લેવીજ.

# સાંકળીયું.

	સફા.
અર્પેમ વોદ્ધ	તથા તેનો સાર..... ૧
યથા અદ્ધ વધરયો	„ „ ..... ૧-૨
કેમના મઝદા	„ „ ..... ૨-૩
નીરંગે કુસ્તી બસ્તન	„ „ ..... ૪-૫
જસમે અવહહે મઝદ	„ „ ..... ૫-૬
નીરંગે ગઝોમીઝ	„ „ ..... ૬
સરોશ બાઝ	„ „ ..... ૭
ફવરાને	„ „ ..... ૮
અહમાધ રઝેશ્ય	„ „ ..... ૧૦-૧૧
હજરેમ	„ „ ..... ૧૧
જસમે અવહહેમજદ	„ „ ..... ૧૧-૧૨
કેરફે મોઝદ	„ „ ..... ૧૨
હોશબામ	„ „ ..... ૧૩-૧૬
હાવન ગેહ	„ „ ..... ૧૬-૨૦
પુરશેદ નીઆએશ	„ „ ..... ૨૧-૩૦
મેહશ નીઆએશ	„ „ ..... ૩૦-૩૪

	સંકેા.
દોઆ વીરુપ હુમત	૩૪-૩૫
દોઆ નામ સેતાયશને	૩૫-૩૮
ચારે દિશાનો નમસ્કાર	૩૮-૩૯
પતેત પશેમાની	૪૦-૫૪
દીનનો કલમો	૫૫
નમસ્કાર ચેરાગનો	૫૫-૫૬
દીનનો કલમો (અવસ્તામાં)	૫૬-૬૦
બાજ જમવાની	૬૦
દોઆ તંદરોસ્તી	૬૧-૬૩

### ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા .....	૧
જરથુષ્ત્ર .....	૫
જરથોશતી ધર્મનાં મૂખ્ય ફરમાનો .....	૯
અપોર્ધ .....	૧૨
નવજોત .....	૧૫
સુદરૈહ કુસ્તીની ખુખી .....	૧૯
ગઓમીઝ .....	૨૭
બહેશત અને દોઝખ .....	૨૯
યઝદ, અમપારપંદ, રોજ, માહ, ગાહ અને જશન.	૩૩-૪૩
ખોદાને અરજ (કવિતા) .....	૪૬

ખનામે યજ્ઞદે બક્ષાયંદહે બક્ષાયશગેરે  
મેહરબાન.

અર્પમં વૌહૂ.

અર્પમ વૌહૂ વહિશર્તમ અસ્તી, ઉશતા અસ્તી  
ઉશતા અહમાધ, હિત્ત અપાધ વહિશતાધ અર્પમ.

અર્પમ વૌહૂનો સાર.

સંકિર્તી ઉત્તમ દોષત સચ્ચાઈ છે, જે માણસ સાચું બોલે અને સફાઈ  
સુવર્ણ બાળવે તે અર્પમ સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વધર્યો.

યથા અહૂવધર્યો અથા રતુશ અપાત્ત ચીત્ત  
હયા, વહુહેઉશ દગદા મનહુહો બ્યઅાથનનાંમ  
અહુહેઉશ મગદાધ, ખશર્થમયા અહુરાધ આ યિમ  
દેગુખ્યો દદત્ત વાસ્તાર્થમ.

( યથા અહ વર્ણયેનો સાર )

આપણે સવળાઓએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે આગળ. ગરીબ તથા અસક્તોને મદદ કરવી, ડાહ્યાં આદમીઓ સરચાર્જથી તે પ્રમાણે ચાલે છે. તેથી ખોદાનારા તેઓને ડોંચી મન શકિતની બહેશ કરે છે.

## કેમના મજદા.

કેમના મજદા મચડે પાયૂમ દદાત, હિત મા દ્રવ્યાઓ દીદરપતા અએનહિ, અન્યેમ અહમાત આગ્રસ્વા મનહુરથા, યયાઓ બ્ય-ચ્ચાચનામશ અપેમ ઇઓરતા અહુરા, તાંમ મોઠ દાંસ્તવાંમ દએનયાઠ દ્રાવઓયા. કે વરેશ્ચેમ જા, થવા પોઠ સેન્ગહા ચોઠ હંતી, ચિશ્ચા મોઠ દાંમ અહૂમ-ખિશ રતૂમ ચીજદી, અત હોઈ વાહૂ સર-ઓપો જન્તૂ મનહહા, મજદા અહમાઠ ચહમાઠ વચી કહમાઠચીત. પાતનો તિયબ્યનતત પઠરિ, મજદાઓસ્થ આરૂમઠતિશથ સપેન્તસ્થ, નસે દએવી દુક્ષ, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે દએવો ક્રકરશતે, નસે દએવો ક્રદાઠતે, અપ દુક્ષ નસે, અપ દુક્ષ દાર, અપ દુક્ષ વીનસે, અપાખંદ્રે અપનસ્યેહ.

માર્મરેન્ચકનીશ ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહે.  
નમસ્થા યા આર્મરેન્ચકનીશ ધજાયા. અપેમ વોહુ ૧.

(•કેમના મજદાનો સાર.)

• જો ખોદા પુરાંઓથી તું અમારો ખચાવ કર, બધાં મન અને  
અશોધની તું અમેને બદોશ કર, જરથોશતી દીન ઉપરનાં અમારાં  
મજબુત એકીનથી તથા અવરતા કલાંમોની ખુબીથી હુવા શતરૂઓ ઉપર  
અમેને કૃતેહમંદ કર, દીનને લગ્ન સ્થાન મેળવવા માટે અમેને એક  
કામિલ ઉશતાદની મદદ આપ, જો ખોદા અદેખાઓથી તું અમારો ખચાવ  
કર અને નમનતાઇનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ. સવળા દેવો દરજે અને  
તેઓને લગની નાપાકીઓ અમારેથી દુર થઈ જશે અને તેઓનો નાશ થશે.

## નીરંગે કુસ્તી બસ્તનૂ.

અહુરમજદ ખોદાએ આહુરેમન અવાદશાંન,  
દૂર અવાજ-દાશતાર, જદ શીકસ્તેહ બાદ. આહુરે-  
મન દેવાન, દુબાંન, જદૂઆન દરૂવંદાંન, કીકાન  
કરકાંન, સાસ્તારાંન ગુનાહકારાંન, આશમોગાંન  
દરૂવંદાંન દુશમનાં કરૂયાંન, જદ શીકસ્તેહ બાદ,  
દુશ પાદશાહાંન અવાદશાહાંન બાદ. દુશમનાં  
સ્તોહ બાદ, દુશમનાં અવાદશાહાંન બાદ. અહુ-  
રમજદ ખોદાએ અંજ હુમાં ગુનાહ. પતિત પશે-

માનઓમ ઐંજ હરવસ્તીન કુશમત દુશ્મન  
 દુશ્મવરેશત મેન પ ગેથી મનીદ, ઉધમ ગુફત  
 ઉધમ કરૂ ઉધમ જસ્ત, ઉધમ ખૂન, 'બૂદ ઐસ્તેદ  
 ઐંજ આન ગુનાદ, મનશની ગવશની કુનશની.  
 તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની ઓખે અવાક્ષ,  
 પશેમાન, પ સે ગવશની પ.પતિત હોમ. ક્ષનઆથ  
 અહુરહે મજદાઆ તરોધદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ  
 હુધથ્યા વરશતાંમ હ્યત વસ્ના ક્રપોતેમમ. સ્તઆમિ  
 અષમ. અષમ વૉહૂ ૧) યથા અહૂ વધર્યો ૨)  
 (પેહલી યથા અહૂ વધર્યોનો ખ્યઆથનનાંમ શખ્દ ભણુતા  
 કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના હાથે વાળે તથા ખીજી યથા અહૂ  
 વધર્યોનો ખ્યોથનનાંમ ભણુતાં ખીજી ગાંઠ ડાબાં હાથે વાળે)  
 અષમ વૉહૂ ૧) (અષમ વૉહૂ પઢતાં પછવાડના ખંતે  
 ગાંઠ પેહલો જમનાં હાથે અને ખીજી ડાબા હાથે વાળવા.

( નીરંગે કુસ્તી ખસ્તનનો સાર. )

આ ખોદા હું હરેમંદી શકતીને કુર કરનાર છે. પુરા માણસો,  
 જુઠાઓ, જાદુગરો, સારો શિખામણની વાતને નહી સાંભળનારાઓ, જુલ-  
 મનાર પાપીઓ અને કુશમનો ઐઓનો નાશ થશે. આ ખોદા તમામ  
 વિચારો, વચનો અને કામો જે મેં આઐ કુન્યામાં વિચાર્યા હોય, હું



બાલ્યો હોઈ અને મેં કીધાં હોય અગર અંજાણપણે મારાથી થયાં હોય  
તો તે બધા ગુનાહથી પસ્તાવા કરીને માફ માગું છું.

## જસમે અવડ્હે મજ્જદ.

( મજ્જદયસ્ત્રી દીનનો એકરાર. )

જસ મે અવડ્હે મજ્જદ (ત્રણ વાર) મજ્જદય-  
નો અહુમિ, મજ્જદયસ્ત્રો કરથુશત્રિશ કવરાને  
આસ્તુતસ્યા, કવરેતસ્યા. આસ્તુયે હુમત્તમ મનો,  
આસ્તુયે હુજ્જતમ વચ્ચો, આસ્તુયે ધૈર્યશત્તમ વ્ય-  
આથનમ, આસ્તુયે દમ્યેનાંમ વડ્હેહીમ માજ્જ-  
દયસ્ત્રીમ, કસપાયઞ્ઞાંઞ્ઞાંમ, નિધા-સ્નધધિપ્પમ  
અએત્વદથાંમ અપઞ્ઞાંનીમ, યા હાધતિનાંમચ્ચા,  
બુબ્બેધનતિનાંમચ્ચા, મક્કિશતાચ્ચાં વહિશતાચ્ચા  
સુએશતાચ્ચા, યા આહુધરિશ કરથુશત્રિશ. અહુ-  
રાધ મજ્જદાધ વીરપા વોહુ ચિનહમી, અએવા  
અસ્તી દમ્યેનયાઞ્ઞાં માજ્જદયસ્ત્રોધશ, આસ્તુધતિશ.  
અપ્પમ વોહુ ૧).

( ગમ્મ મે અવહુડે મજ્જનો સાર. )

હું મજ્જયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોરમજ્જની બુદ્ધગી કરનાર, મજ્જયસ્ની જરથોશતી ધર્મને વખાણનાર અને તેની ઉપર એતે-કાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર સાચા વચન અને સાચાં કામોને હું અંતઃકરણથી ચાહું છું. મજ્જયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપન્નથી રહેવાને શિખવનાર, પરોપકામી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે તેની ઉપર હું ક્રાદા છું. એ દીનનો લાવનાર અસો જરથોશત છે. સધળી જોઈતી ચીજો મને હોરમજ્જ આપે છે એમ હું કયુલ કરું છું. મજ્જયસ્ની દીન સારવથી ચઢતી છે. એ દીનની વખાણ સદા ચાહુ રહું આમીન !

## નીરંગે ગચ્છોમીજ્.

શીકસ્તેહ શીકસ્તેહ શચ્ચેનાન, અહરેમન  
ગજસ્તેહ કારો કેરુદાર, નરસદ્ ગજસ્તેહ કારોકેર-  
દાર સીચ્ચોસે અમેપાસ્પંદ દાદાર બપહુરમજ્જદ  
પીરોજગર પાદ. અપચ્ચાને અપ્પમ વૌહૂ (૧) (તણ  
વાર).

( નીરંગે ગચ્છોમીજનો સાર. )

નાપાક શેનાન મારી આગળથી નાશ પામો કારણકે તેના કામ અને ફેલ સેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો મને ના પોહ્યો, દાદાર હોરમજ્જ તથા યજ્ઞ અમશાસ્પંદો પાક અને અશો છે તેઓની અશોઈ મને પોહ્યો.

## સરોશ બાજ.

ફનઆથ અહુરહે મજદાઆ અપમ વાહુ (૧)  
 પનામે યજદાન અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની,  
 જુજ ખરહે અવજાયાદ. સરોશ અષો તગી તન  
 ફરમાન, શેકષ્ટ જન જન અવજાર, સાલારે  
 હામાં અહુરમજદ ખેરસાદ અંજ હમા ગુનાહ  
 પતેત પશેમાન આમ, અંજ હરવસ્તીન દુશમત  
 દુજાખત દુજવરેશત, મન પ ગેથી મનીદ, ઉધમ  
 ગુષ્ટ, ઉધમ કદ, ઉધમ જસ્ત, ઉધમ ખૂન ખૂદ  
 અસ્તદ, અંજ આન ગુનાહ, મનશની ગવશની  
 કુનશની, ટની રવાંની ગેથી મધન્યુઆની આખે  
 અવાફ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.  
 યથા અહુ વધર્યો પ) અપમ વાહુ ૩).

( સરોશ બાજનો સાર. )

ફનઆથ પેદા કરનાર ખોદાનું નામ જુખાંપર લઈને, અશો સરોશ  
 દંજદ જે જોરાવર, તનને ખોદાના ફરમાનમાં રાખનાર, ક્તેલમંદ હથીઅમર  
 રાખનાર, અને હોરમજદની પેદાયસનો સરદાર છે તેની મદદ હું માંગું છું.  
 તમામ ખરાબ વિચાર, ખરાબ સખુન અને ખરાબ કામ જે મેં વિચાર્યાં,  
 હું ખોદ્યો અને મેં કીધાં હોય તે બધા ગુનાહથી પરતાવો કરીને મારી  
 ચાહું છું.

કવરાને મજદયસ્નેા જરથુશત્રિશ, વીદ્યેવો  
અહુર-તકએષો. (હાવન ગેહના વખતમાં નીચે જણાવ્યા  
પ્રમાણે ભણવું.) હાવનેએ અષર્આને અપહુ રથે,  
યસ્નાધય વહમાધય દનર્આધાધય ફસસ્તયએય,  
સાવહુએ વીસ્ત્યાધય અષર્આને અશહુ રથે,  
યસ્નાધય વહમાધય દનર્આધાધય ફસસ્તયએય.

( કવરાનેનો સાર. )

હું એકલા એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર છું. અશો જરથોશતને  
પેગંબર તરીકે કબુલ રાખું છું. દેવના કામોનો ધીકકાર કરું છું અને ખોદાની  
પુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. અશો સરોશ ઇજદને પુશાલ  
કરવાને માટે યથા અહુ વર્ધર્યોના કલામો ભણું છું. એ કલામો તનનો  
ખચાવ કરનારા છે.

( રપિથ્વનના વખતમાં )

રપિથ્વિનાધ અષર્આને અપહુ રથે, 'ય૦ વ૦  
દ્વન૦ ફ૦, ફાદત્-ફપવે જન્તુમાધય અષર્આને અપહુ  
રથે ય૦ વ૦ દ્વન૦ ફ૦\*

\* યસ્નાધય વહમાધય દનર્આધાધય ફસસ્તયએય.

(ઉજ્જરના વખતમાં)

ઉજ્જયેધરિનાથ અપઝાને અપહુ રથવે, ય૦ વ૦  
ક્ષન૦ ૬૦\*, ક્રાદત-વીરાધ દ્વયુમાધય અપઝાને અપહુ  
રથવે, ય૦ વ૦ ક્ષન૦ ૬૦\*

(અધવિસરંધ્રમના વખતમાં)

અધવિસૂંધ્રમાધ અધળિ ગયાધ અપઝાને  
અપહુ રથવે, ય૦ વ૦ ક્ષન૦ ૬૦\* ક્રાદત-વીરપાંમ  
હુજયાધતેએ કરથુશત્રોત્તમાધય અપઝાને અપહુ  
રથવે, ય૦ વ૦ ક્ષન૦ ૬૦\*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉપહિનાથ અપઝાને અપહુ રથવે ય૦\* વ૦  
ક્ષન૦ ૬૦\* ખરેજયાધ ન્માન્યાધય અપઝાને અપહુ  
રથવે, ય૦\* વ૦ ક્ષન૦ ૬૦\*

સઝાપહુ અઝેહુ તખમહુ તનુ માધહુ, દરુપિ  
દ્રઝાશ આહુધરુયેહુ, ક્ષનઝાથ યસ્નાધય વહુમાધય  
ક્ષનઝાથાધય ક્ષસસ્તયઝેય. યથા અહુ વધરુયે  
જઝાતા ક્રામે ઝૂતે, અથા રતૂશ અપાતચિત હુય,  
ક્રા અપવ વીધવાઝા ઝઝાતૂ.

\* યસ્નાધય વહુમાધય ક્ષનઝાથાધય ક્ષસસ્તયઝેય.

સ્રવ્યોષ્ઠમ અપીમ હુરવ્યોષ્ઠમ, વરંધ્રાજનંમ  
 ક્રાદતગએથમ, અપવનંમ અપહે રતૂમ યજમધદિ.  
 અહુનમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ. (ત્રણ  
 વાર.) યથા અહૂવધર્યો ૧)

કેમના મજદા\* (તા) ઇશ્વાર્યા અપમ વૉહૂ ૧.  
 યથા અહૂ વધર્યો ૨) યસ્તમચ વહમ્મચ અવ્યો-  
 જસચ જવરંચ આક્રીનામિ, સ્રવ્યાપહે અગ્યેહે  
 તજમહે તનુ માથહે, દરપિ-દ્રવ્યાશ અહૂધર્યેહે.  
 અપમ વૉહૂ (૧)

અહુમાઈ રએશચ.

અહુમાઈ રએશચ ખુરેનસચ, અહુમાઈ તન્વો  
 દ્રૂવતાતંમ, અહુમાઈ તન્વો વજદ્વરં, અહુમાઈ તન્વો  
 વરંધ્રમ, અહુમાઈ ઇશતીમ પચ્ચાંદિરુશ-ખાથાંમ,  
 અહુમાઈ આસ્નાંમચિત ક્રજન્તીમ, અહુમાઈ  
 દરંધાંમ દરંધો-જીતીમ, અહુમાઈ વહિશતંમ અહૂમ  
 અપચ્ચાનાંમ, રવ્યોચહૂમ વીર્યો-ખાથ્રમ. અથ  
 જમ્યાત યથ આક્રીનામિ. અપમ વૉહૂ ૧)

\* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

આહમાઇ રઝેશયનો સાર.

આ ખાદા આપ મને આઝે દુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીરતી, તંદરોસ્તી અને કુતેહમંદી, લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ; તથા મીનોઇ દુન્યામાં આપજે મને સચિથી સરસ બેહશતબું ઉત્તમ સુખ. જે કુઆ હું ચાહુછું તે આમીન હોજે.

હજૂરેમ.

હજૂરેમ બઝેષકનાંમ બઝેવરે બઝેષકનાંમ

(ત્રણ વાર) અપેમ વાહૂ ૧)

હજૂરેમનો સાર.

હજર ઘણી તથા દશ હજર ઘણી તંદરોસ્તી મને હોજે. (અઠસે માઝે શરીર હમેશા નીરોગી હોજે.)

જસ મે અવડ્હે મજદ.

જસ મે અવડ્હે મજદ (ત્રણ વાર) અમહે હુતાશતહે હુરઆધહે, વેરઘનહે અહુરધાતહે, વનધનત્યાઆસ્ત્ય ઉપરતાતો, ગમનરત્ય ખાસલહે, વયઆશ ઉપરો-કધર્યેહે, તરધાતો અન્યાધશ દામાંન અએતત્ત તે વયો, યત્ત તે અસતિ રૂપંતો મધન્ય-

ઑમ, શ્વાપહે ખધાતહે, જરવાનહે અકરનહે  
જરવાનહે દરેધા-ખધાતહે. અર્ધમ વૉહૂ ૧).

( જસમે અગરહે મજ્જનો સાર. )

ઑમ ખાદા તું મારી મદદે આવી મને હિંમત, કૃતેહ અને ખુશી  
આપ. રૂપનામીનો પદાયશને લગતા વાઙ્મ ઇન્દ તથા ખુદરતી કાઙ્મદા-  
સર કરતા આસ્માન, અને બેકીનાર જમાનાની તું મને મદદ આપ.

## કેરકેહ મોજ્જદ.

કેરકેહ મોજ્જદ ગુનાહ ગુજરેશનેરા કુનમ,  
અપહી રવાંન દુશારમરા, હમ કેરકેહ હમા વેહાંને  
હકત કેશ્વર જમીન, જમીન-પેહના, રૂદ-દરાના,  
ખુરશીદ-ખાલા, યુનહેહાદ બેરસાદ, અષો બેદ  
દેરજી, અથ જમ્યાત્ર યથ આક્રીનામિ. અર્ધમ  
વૉહૂ ૧.

( કેરકે મોજ્જનો સાર. )

ગુનાહના નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે સારાં કામોનો  
બહોલો હું મેળવું, સઘળાં ભલાં માણસો જેઔ આઔ હકતકેશવર જમીન  
ઉપર રહેઉ તેઓને પુરતી અશોઈ મલે તથા તેઓની છંદગી સાંખી થાય  
ઓવી કુઆ હું માંચું હું તે આમીન હોજો.



## હોશબામ.

અથ ઇમાં વચો દ્રેનજયોઘશ ચોઘ અહ્લેન  
 વાર્થધન્યોત્તેમમચ બએપજયોત્તેમમચ પનચ અહુન  
 ધધર્ય કસ્ટાવયોઘશ, યથા અહુ વધર્યો ૫) અહુ-  
 નંમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ. અહુનંમ વધરીમ  
 તનૂમ પાઘતિ. અહુનંમ વધરીમ તનૂમ પાઘતિ  
 યથા અહુ વધર્યો ૧) કેમના મજદા\*(તા) નંમસ્યા  
 યા આરમઘતિશ ઇજાયા. અપેમ વોહુ ૧. યથા  
 અહુ વધર્યો ૨૧. અપેમ વોહુ ૧૨.

નંમસંતે હોશબામિ. અએતત દિમ વીરપ-  
 નાંમ મજિશતેમ દજદયાઘ અહુમચ રતૂમચ ચિમ  
 અહુરેમ મજદાંમ. સ્નથાઘ અહરહે મધન્યેઉશ  
 દ્રવતો, સ્નથાઘ અએમહે પ્રવી-દ્રવ્યાશ, સ્નથાઘ  
 માજધન્યનાંમ દએવનાંમ સ્નથાઘ વીરપનાંમ દએ-  
 વનાંમ, વરેન્યનાંમચ દ્રવતાંમ. (બાજમાં પઢે)  
 શીકસ્તે ગનાહુ-મઘન્યો, બર આહુરેમન લેઆંનત,

\* આખી કેમના મજદા બણી જવી.

સદ-હૃદય-આર (પ્રગટ પદે.) કદથાઘ અહુરહે મજ-  
દાઓ રએવતો ખરેનહિહતો, કદથાઘ અમંપનાંમ  
સ્પંતનાંમ, કદથાઘ તિશલ્યેહિ સ્તારો રએવતો  
ખરેનહિહતો, કદથાઘ નર્શ અપચ્ચાનો, કદથાઘ  
વીસ્પનાંમ સ્પંતહે મધન્યેઉશ દામનાંમ અપચ્ચા-  
નાંમ. યથા અહૂ વર્ઘરો ૨)

વહુરય વહુરયાઓસ્ય આક્રિનામિ, વીસ્પ-  
યાઓ અપચ્ચાનો સ્તોઘશ, હુમધ્યાઘય જવાંધયા-  
ધય બૂધ્યાંધયાધય, અપીમ રાસંતીમ દરેધો-વારે-  
થમનેમ મિષાયિમ હવો અઘવિષાયિમ, મિષાયિમ  
આક્રસાઓહુમતીમ, ખરેંતીમ વીસ્પાઓ અએ-  
પજતઓ અપાંમય જવાંમય ઉરવરનાંમય, તઉર-  
વએમતીમ વીસ્પાઓ તએપાઓ દએવનાંમ  
મધ્યાનાંમય અરેધ્યંતાંમ અહુમાધય ન્માનાઘ  
અહુમાધય ન્માનહે ન્માનો-પતેએ. વહુહીશય  
અધાઓ, વહુહીશય અપયો, હુપઉરવાઓ  
વહુહીશ, અપરાઓ રાસંતીશ દરેધો વારેથમનો.  
યથ નો મજ્જિશતાઓસ્ય, વહિશતાઓસ્ય સ્તએ-

શતાઝ્ઞાસ્ય અપયો ઝરેન્વન્તે. અમ્વનાંમ સ્પે-  
ન્તિનાંમ યસ્નાધ્ય વહુમાધ્ય ક્ષનઝ્ઞાધ્યાધ્ય ક્ષસસ્ત-  
યઝ્ઞેય ક્ષદ્ધ્યાધ્ય અહિ ન્માનહિ, ક્ષદ્ધ્યાધ્ય વીસ્પયાઝ્ઞા  
અપઝ્ઞાનો સ્તોધશ, હુમિસ્તેઝ્ઞે વીસ્પયાઝ્ઞા દ્રવતો  
સ્તોધશ. સ્તવસ અપા યે હુદાઝ્ઞા યોધ હુન્તી.

. વસસ્ય તૂ અહુર મજદ, ઉશતાય ક્ષયેપ  
હવનાંમ દામનાંમ, વસો આપો, વસો ઉરવરાઝ્ઞા  
વસો વીસ્પ વાહૂ અપ-ચિત્ર, ક્ષયમ્નંમ અપવન્મ  
દાયત, અક્ષયમ્નંમ દ્રવન્તંમ. વસો-ક્ષયો ખ્યાત  
અપવ, અવસો-ક્ષયો ખ્યાત દ્રવાઝ્ઞા, ગતો હુમિ-  
સ્તો નિજ્ઞઝરેતો, હ્ય સ્પેન્તહિ મધન્યેઉશ દામખ્યો,  
વરતો અવસો ક્ષયો. હ્યય અજમચિત્ર યો જર-  
થુશત્રો, ક્ષતંમાં ન્માન-નાંમય વીસાંમય જન્તુ-  
નાંમય, દધ્યુનાંમય, અહુદાઝ્ઞા દઝ્ઞેનયાઝ્ઞા અનુ-  
મતયઝ્ઞેય અનુપ્તયઝ્ઞેય અન્વર્શતયઝ્ઞેય, યા  
આહુધરિશ જરથુશત્રિશ.

યથ નો આઝ્ઞાહુમ ખ્યાતો મનાઝ્ઞા વહિ-  
શતો ઉરવાનો ખાથવધતીશ તનવો હુન્તો, વહિ-

શતો અહ્લેઉશ આકાઝ્ઝાસયોધત આહુધરે મજ્જદ,  
જસેન્તાંમ. અપ વહિશત અપ સ્ત્રએશત દરેસામ,  
થ્વા, પધરિ થ્વા જમ્યામ હુમ્મ થ્વા હુખમ.  
અર્ધમ વૉહુ ૧) (ત્રણવાર અપવહિશતથી અર્ધમ વૉહુ,  
સૂધી પઢે.)

( હોશમામનો સાર. )

અહુનવરના કલાંમો ધણા ફતેહ આપનારા છે. તે ગાર્દને ભણવા  
જોઈએ બામદાદનો વખત જે ધણો ચલકાત આપનારો અને પુશયુમા છે  
તેને નમીને આવકર આપું છું. હોરમજ્જને પુશાલ કરીને અંદરોમીનોને  
તોડું છું સખાવતડું કામ સંધી ઉતમ અને સુખ આપનાર છે, ખોદા  
ખાતાની મરજી પ્રમાણે સગળી પેદાયસો ઉપર સત્તા ધરાવે છે. તે અશો  
માણસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દે છે તથા પાપી માણસને દુઃખી  
અને નામુરાદ કરે છે. ભણી મજ્જયસ્તી દીનના ફરમાન પ્રમાણે ચાલવાની  
હું સદા કૌશીશ કરીશ, અને બાજાંબાને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ,  
કારણકે મજ્જયસ્તી દીનમાં જણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આત્માનું  
કદ્યાંન થાય છે. અશો અથવા સાચો માણસ હોરમજ્જનો દોસ્ત છે  
અને તેજ માણસ તેની સનમુખ જઈ તેને જોઈ શકે છે.

હાવન ગેહ.

ફનઝ્ઝાથ અહુરહુ મજ્જદાઝ્ઝા અર્ધમ વૉહુ  
(ત્રણ) ફવરાને મજ્જદયસ્તે. જરથુશત્રિશ વીદઝેવો  
અહુર-તકઝેવો. હાવનેઝે અપઝ્ઝાને અપહુ રથે,

યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઞ્ચાધ્ય કસસ્તયઞ્ચ.  
 સાવરહેઞ્ચ વીસ્થાધ્ય અપઞ્ચાને અપહે રથ્વે,  
 યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દનઞ્ચાધ્ય કસસ્તયઞ્ચ.  
 મિથ્રહે વાઉરુ-ગઞ્ચાયઞ્ચાતોમશ, હુકરો-ગઞ્ચા-  
 પહે અઞ્ચેવર-ચઞ્ચમનો અઞ્ચાઞ્ચતોનામનો યજતહે  
 રામનો ખાસ્ત્રહે, દનઞ્ચાધ્ય યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય  
 દનઞ્ચાધ્ય કસસ્તયઞ્ચ.

યથા ઞ્ચહુ વધુર્યો જઞ્ચાતા ક્રામે ઞ્ચૂતે, અથા  
 રતુશ અપાતચિત હ્ય, કા અપવ વીદ્વાઞ્ચા  
 ઞ્ચઞ્ચાતૂ.

અહુરંમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ  
 યજમઘદે, કરથુશત્રંમ અપવનંમ અપહે રતૂમ  
 યજમઘદે, કરથુશત્રહે અપઞ્ચાનો કવપીમ યજમ-  
 ઘદે, અમંષે રપંન્તે અપઞ્ચાનાંમ યજમઘદે. અપા-  
 ઉનાંમ વરુહીશ સૂરાઞ્ચા રપંન્તાઞ્ચા કવપયે  
 યજમઘદે, -અસ્તવતો મનખ્યાય, અપનોતંમંમ  
 રથ્વાંમ યજમઘદે, યઞ્ચેતુશતંમંમ યજતનાંમ, હ-

હુનુશત્તેમ અપહે રથવાંમ અધવિનસાંસ્તેમ, જમ્મૂશત્તેમાંમ અપચ્ચાનો અપહે રથવો, રતુક્રિતીમ યજ્ઞમધદે.

હાવનીમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, હૃદિરવતાતેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, અમૈરૈતાતેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, આહુધરીમ ક્ષન્તેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, આહુધરીમ ત્વએષેમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, યસન્તેમ સૂક્ષ્મ હૃપ્તહૃદાધતીમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, સાવહૃએમ વીસીમચ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, અધર્યમન્તેમ ધષીમ અપવન્તેમ અપહે રતૂમ યજ્ઞમધદે, અમવન્તેમ વૈરથાજન્તેમ, વિત્ત્યએષહૃમ. વીરપ ત્વએષાચ્ચા તદિરવયન્તેમ, વીરપ ત્વએષાચ્ચા તિતરૈન્તેમ, યો ડિપ્તેમો યો મર્વેમો યો ક્રતેમો, જચોજ્જુયે તરો માઘ્મ પન્થ ગાથાચ્ચા, મિઘ્મચ વૅહિરુ-ગચ્ચાચ્ચાધતીમ યજ્ઞમધદે. રામચ ખાસ્ત્રેમ યજ્ઞમધદે, વીરયેહે રથવો યસ્નાધ્ય

વહ્નમાધ્ય, વીસીમય અપવર્નમ અપહૃ રતૂમ  
યજ્ઞમધદે.

મિથ્રમ વૌઠિરુ-ગઘ્ઘાચઘ્ઘાધીમ, હુજ્જર-  
ગઘ્ઘાષ્ઠમ ઇએવરે-ચઘ્ઘનંમ, અઘ્ઘાષ્ઠો-નામનંમ  
યજ્ઞતંમ યજ્ઞમધદે. રામ ખાસ્ત્રંમ યજ્ઞમધદે.

· ઇવાંમ આતરંમ. અહુરહે મજ્ઞદાઘ્ઘા પુથ્રંમ  
અપવર્નમ અપહૃ રતૂમ યજ્ઞમધદે. હુધ-જઘ્ઘાથ્રંમ  
હુધ-અધવ્યાઘ્ઘાહુનંમ, ઇમત્ ઇરંસ્મ અપય  
ક્રસ્તરંતંમ અપવર્નમ અપહૃ રતૂમ યજ્ઞમધદે.  
અપાંમ નપૂતારંમ યજ્ઞમધદે. નધરીમ સહુલંમ ય-  
જ્ઞમધદે. તજ્ઞંમ દામોધશ ઉપમનંમ યજ્ઞતંમ  
યજ્ઞમધદે. ઇરિસ્તનામ ઉરવાંનો યજ્ઞમધદે, યાઘ્ઘા  
અપઘ્ઘાનાંમ ક્રવપયો. રતૂમ ઇરંજન્તંમ યજ્ઞમધદે,  
યિમ અહુરંમ મજ્ઞદાંમ. યો અપહૃ અપનોતંમો,  
યો અપહૃ જઘ્ઘમૂશતંમો. વીરપ સ્ત્રવાઘ્ઘા કરથુ-  
શલિ યજ્ઞમધદે. વીરપય હુવરશત ઇયઘ્ઘાથ્ર યજ્ઞમધદે  
વરશતય વરંબ્યમનય. યેહૃ હુતાંમ આઅત્  
યેસ્ને પધતી વરહૃ, મજ્ઞદાઘ્ઘા અહુરો વએથા

અપાત હુઆ, યાઝ્યાફહાંમ્યા તાંત્યા તાઝ્યાત્યા  
 યજમધદે. યથા અહુ વધર્યો ૨) યસ્નમચ વહ-  
 મ્મચ અઝ્યાજસ્ય જવર્ય આક્રીનાધિ. મિથહે  
 વાંઉરુ-ગઝ્યાવઝ્યાતોધશ હજફરો-ગઝ્યાપહે યઝમે-  
 વર-ચખનો અઝ્યાજ્તો-નામનો યજતહે, રામનો  
 ખાસ્તહે. અર્ષમ વાહુ ૧. અહુમાધ રઝેશચ,  
 હજફરમ, જસમે અવહહે મજદ, કરકે મોજદ,  
 અર્ષમ વાહુ ૧)

(હાવન ગેહનો સાર.)

સઉથી પેહલાં દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરીને, હાવન ગેહના વખ-  
 તમાં જંગલો અને ખેતરોના પાસ્ખાન મેહર ઇજદ જે હાવન ગેહનો  
 હમકાર છે તેને અમે ખુશાલ કરીએ છીએ. દાદાર હોરમજદ અને અરો  
 જરથોશતના ફરોહરને અમે યાદ કરીએ છીએ. હાવન ગેહના વખતને,  
 ખેરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પંદને તેમજ હુતન યષ્ટને હમે વખા-  
 લીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાણીનો અમે ગુણ માંધીએ છીએ,  
 ગુજર ખાંમેલાં ભલાંઓના આક્રમાઓને અમે યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રમંથમાં  
 પુરા હોરમજદની પેમાંખર અરો જરથોશતનાં લાવેલાં સખળાં ધરમ પુસ્ત-  
 કેની તથા સખળાં ભલાં કામે જે હાલમાં થાય છે, આમળ થઈ ગયાં અને  
 હવે પછી થશે, તે બધાં કામેની અમે સ્તુતી કરીએ છીએ.



૨૨

## પુરુષોદ નીઆએશ.

પ નામે યજ્ઞદાન. સ્તાએમ જાપાએમ દાદાર  
અહુરમજ્દ રયોમંદ ખરેહમંદ હુરવેરપ આગાહ  
કરદગાર ખુદાવંદાન, ખુદાવંદ પાદેશાહ, ખર હમા  
પાદેશાહાંન, નગાહદારે ખાલેકે મખૂદ, અહુરમજ્દ  
રોજી દહેરે, કદિર ઓ કવી ઓ કદીમ, બક્ષા-  
યનદે બક્ષાયેશગર મેહુરખાંન. ત્વાંના ઓ દાના  
ઓ દાદાર, ઓ પાક પરવરદગાર. આદેલ પાદેશાહી  
એ તો બેજવાલ ખાશાદ. અહુરમજ્દ ખોદાએ અ-  
વજૂની ગુરૂજ ખરહે અવજાયાત. પુરુષોદ અમર્ગ  
રયોમંદ અઉયંદ અરપ બેરસાદ. અંજહમા  
ગુનાહ પતિત પરીમાનઓમ. અંજ. હુર વસ્તીન  
કુશમત કુશખત કુશવરેશત, મન પ મેથી મનીદ,  
વએમ ગુદત વએમ કદ વએમ જસ્ત, વએમ  
જુન જુદ અસ્તેદ, અંજાંન ગુનાહિહા મનશની  
ગવશની કુનશની, તની રવાંની મેથી મધ-ખુખાંની,  
ઓખે અવાક્ષ પરીમાંન, પરી ગવશની પ પતિત હોમ.

નમસં તે અહુર મજદદ (ત્રણવાર) શ્રીશચિત્  
પરો અન્યાઠશ દામાંન. નમો વે અમંપા સપંન્તા,  
વીસ્પે ફ્રેર હુજઝાપાઝા, અએતત જંહાત અહુ-  
રમ મજદદાંમ, અએતત અમંપે સપંન્તે, અએતત  
અષઝાનાંમ કવપિશ, અએતત વયાંમ દરંઘો-  
ખધાતંમ. ક્ષનઝાથ અહુરહે મજદદાઝા, તરોઇદીતે  
અહુરહે મધન્યેઉશ હુધથ્યાવરશતાંમ હ્યત વસ્ના  
ફ્રેરવો તંમમ. સ્તઝામિ અષંમ. અષંમ વોહૂ ૧

કસ્તુયે હુમતોઠ્ઠ્યસ્યા હૂખ્તોઠ્ઠ્યસ્યા ફ્રેરશ્તો  
ધુખ્યસ્યા, માંધવોઠ્ઠ્યસ્યા વખંધવોઠ્ઠ્યસ્યા વરશ-  
ત્વોઠ્ઠ્યસ્યા. અધખિગધર્યા દધથે, વીસ્પા હુમ-  
તાયા હૂખ્તાયા ફ્રેરશતાયા, પધતિરિઝ્યા દધથે,  
વીસ્પા દુશમતાયા દુજૂખ્તાયા દુજવરશતાયા. ફ્રેરા  
વે રાહી અમંપાસપંન્તા, યસ્નંમયા વહુમંમયા, ફ્રેરા  
મનજહા ફ્રેરા વચજહા ફ્રેરા બ્યઝાથના, ફ્રેરા અજ-  
હુયા ફ્રેરા તન્વસ્યીત ખજ્યાઝા ઉશતનંમ. સ્તઝા-  
ઝામિ અષંમ. અષંમ વોહૂ. ૧)

નમો અહુરાઈ મજદાઈ, (ત્રણ વાર) નમો અ-  
 મૃષ્યેઘ્ઞયે સ્પેન્તએઘ્ઞયો, નમો મિથ્રાઈ વૉઉર-  
 ગઝ્યાયઝ્યાઘ્ઞિએ, નમો ફ્રે-ક્ષએતાઈ અઉરવત્-  
 અસ્પાઈ, નમો આઘ્યો દાઈથ્રાઘ્યો, યાઝ્યા અહુ-  
 રહે મજદાઝ્યા. નમો ગેઉશ નમો ગયેહે, નમો  
 જરથુશત્રહે સ્પિતામહે અપઝ્યાનો ફ્રવષેએ, નમંમ  
 વીસ્પયાઝ્યા અપઝ્યાનો સ્તોઈશ, હુઘથ્યાઘ્ય  
 બવાંઘથ્યાઘ્ય બઘ્યાંઘથ્યાઘ્ય, (હાવન ગેહમાં)  
 વૉહુ ઉબઘ્યા મનરંહા ક્ષથ્રા અપાથ્યા ઉશતા  
 તનૂમ. (ત્રણવાર) (રપિથ્વનગેહમાં) ઇમા રઝ્યા-  
 ઝાઝ્યા બરેકિશતંમ બરેકિમનાંમ. (ત્રણવાર)  
 (ઉછરન ગેહમાં) યહુમી સ્પેન્તા થ્વા મઘન્યૂ  
 ઉરવએસે જસો. (ત્રણવાર) અષંમ વૉહુ ૩)

હુવરેક્ષએતંમ અમૃષંમ રઝેમ અઉરવત્ અ-  
 સ્પંમ યજમઘદે. મિથ્રંમ વૉઉર-ગઝ્યાયઝ્યાઘ્ઞિતીમ  
 યજમઘદે. અર્શ-વથહુમ વ્યાબનંમ, હુજરે  
 ગઝ્યાષંમ હુતાશતંમ, બએવરે-ચબનંમ બરેકનંતંમ,  
 પેરથુ-વએધયનંમ, સૂરંમ અબજનંમ, જધાઉરવા

આશ્લેષ. મિથ્રમ વીરપનાંમ દાન્યુનાંમ દરહુ  
 પધતીમ યજ્ઞમધદ, યિમ કદથત અહુરો મજદાઝ્ઞા  
 ખરંનફિહસ્તંમંમ મધન્યવનાંમ યજ્ઞતનાંમ, તંત  
 નો જમ્યાત અવશ્લે મિથ્ર અહુર ખરંજન્ત, ક્ષિરં-  
 ક્ષએતંમ અમંપંમ રએમ અઉરવત-અસ્પંમ યજ્ઞ-  
 મધદ. તિશત્રીમ દરવો-અખનંમ યજ્ઞમધદ. (ત્રણવાર)  
 તિશત્રીમ યજ્ઞમધદ. તિશત્રયએન્યો યજ્ઞમધદ, તિશ-  
 ત્રયો રએવાઝ્ઞા ખરંનફિહાઝ્ઞા યજ્ઞમધદ, વનન્તંમ  
 સ્તારંમ મજદધાતંમ યજ્ઞમધદ. તિશત્રીમ સ્તારંમ  
 રએવન્તંમ ખરંનફિહન્તંમ યજ્ઞમધદ. ધ્વાપંમ  
 પ્રધાતંમ યજ્ઞમધદ, કરવાનંમ અકરનંમ યજ્ઞમધદ.  
 કરવાનંમ દરવો-પ્રધાતંમ યજ્ઞમધદ. વાતંમ  
 સ્પંન્તંમ હુધાઝ્ઞાશ્લેષમ યજ્ઞમધદ. રક્ષિશતાંમ  
 ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અપઝ્ઞાનીમ યજ્ઞમધદ.  
 દએનાંમ વફિહીમ માજદયસ્નીમ યજ્ઞમધદ.  
 પથાંમ ખાસ્તાધતીમ યજ્ઞમધદ. કરનુમન્તંમ  
 સૂરેમ યજ્ઞમધદ. સઝ્ઞાકંન્તંમ ગધરીમ મજદધાતંમ  
 યજ્ઞમધદ. વીરપંમય અપવનંમ મધન્યઝ્ઞામ યજ્ઞ-

તેમ યજ્ઞમધદે. વીરપેમચ અપવનંમ ગએથીમ  
 પજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. હુઆંમ ઉરવાનંમ યજ્ઞમધદે.  
 હુવાંમ ક્રવપીમ યજ્ઞમધદે. જસમે અવહુ મજ્ઞ-  
 અપાઉનાંમ વંડઉહીશ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવ-  
 પયો યજ્ઞમધદે. ઈરંક્ષએતેમ અમંપેમ રએમ અઉર.  
 વત્ર-અરપેમ યજ્ઞમધદે. અપેમ વોહુ (૩)

ક્રવરાને (હાવન, રપિથવન કે ઉછરન જે ગેહ  
 હોય તે પઢવી), (જુઓ સરોપમાજ સંદેહ ૮-૯) ક્રસસ્ત-  
 યએચ ઈરંક્ષએતહે અમંપહે રએવહે અઉરવત્ર-અ-  
 રપહે, દનઓથ યસ્નાધચ વહુમાધચ દનઓથાધચ  
 ક્રસસ્તયએચ, યથા અહુ વધર્યો જઓતા ક્રા-મે  
 ઝૂતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ર હુચ ક્રા અપવ  
 વીધવાઓ ઝઓતૂ.

ઈરંક્ષએતેમ અમંપેમ રએમ અઉરવત્ર અરપેમ  
 યજ્ઞમધદે.

આઅત્ર યત્ર ઈરં રઓક્ષને તાપયેધતિ, આ-  
 અત્ર યત્ર ઈરં રઓચો તાપયેધતિ, હિશતંનતિ  
 મધન્યવાઓહુઃ યજ્ઞતાઓહુઃ, સતેમચ હજરં-

મચ. તત્ત્વખરેનો હામખારયેછનતિ, તત્ત્વ ખરેનો  
 નિખારયેછનતિ, તત્ત્વ ખરેનો બક્ષનતિ, જનમ પદ્ધતિ  
 અહુરધાતાંમ. ક્રાધતિય અપહે ગએથાઓ, ક્રાધ-  
 તિય અપહે તનુયે. ક્રાધતિય ફેરે યત્ત્વ અમ્મંપમ  
 રએમ અઉરવત્ત્વ અરપ્મ.

આઅત્ત્વ યત્ત્વ ફેરે ઉજ્જુકચેછતિ, જવતજાંમ  
 અહુરધાતાંમ યઓજ્જદાથ્મ, આપ્મ તચિન્તાંમ  
 યઓજ્જદાથ્મ, આપ્મ ખયનાંમ યઓજ્જદાથ્મ,  
 આપેમ જરયનામ યઓજ્જદાથ્મ, આપ્મ અરૂમએ  
 શતાંમ યઓજ્જદાથ્મ, જવત્ત્વ દાંમ અપવ યઓજ્જ  
 દાથ્મ, યાઓ હુનતિ રપ્પંતહે મઠન્યેઉશ.

ચેછધિ-જિ ફેરે નોઇત્ત્વ ઉજ્જુકચેછતિ અધ  
 દએવ વીરપાઓ મરેનચિનતિ, યાઓ હુનતિ  
 હુપ્તો-કરૂવોઈ, નવ-ચિશ મઠન્યવ યજ્જત, અફહુવ  
 અસ્તવછતિ પછતિ-દ્રાંમ, નોઇત્ત્વ પછતિશતાંમ વીધે-  
 નતિ.

યો યજ્જઠતે ફેરે યત્ત્વ અમ્મંપમરએમ અઉરવત્ત્વ  
 અરપ્મ. પછતિશતાતેએ તંમફહાંમ, પછતિશતા-

તેએ તંમસચિદ્રનાંમ દએવનાંમ, પદતિશતાતેએ  
 તાંયુનાંમચ હુજસનાંમચ, પદતિશતાતેએ યાતુનાં-  
 મચ પદસ્તિમાંમચ, પદતિશતાતેએ ધથેજહુ.  
 મરંપચાંનહુ. યજ્ઞધતે અહુરંમ મજદાંમ યજ્ઞધતે  
 અમંષં રપંતે, યજ્ઞધતે હુઆંમ ઉરવાનંમ, કનાવયે  
 ધતિ વીરપે મધન્યવચ યજ્ઞત ગએથ્યાચ, યો યજ્ઞ  
 ધતે ફૂરં યત અમંષંમ રએમ અઉરવત-અરપંમ.

યજ્ઞધ મિથ્રંમ વાઉરુ-ગઆંયઆધતીમ, હુજહ-  
 રગઆંષંમ અએવરં ચખનંમ. યજ્ઞધ વજરંમ હુનિ-  
 વિષ્તંમ કમરંધે પદતિ દએવનાંમ, મિથ્રો યો  
 વાઉરુ-ગઆંયઆધતોધશ. યજ્ઞધ હુઅંધ્રંમચ યત  
 અસ્તિ હુઅંધ્રનાંમ વહિરતંમ અન્તરં માઆહુમચ  
 ફૂરંચ.

અહુ રય ખરંનહુચ, તંમ યજ્ઞધ સુરુન્વત  
 યસ્ન, ફૂરંક્ષએતંમ અમંષંમ રએમ અઉરવત-  
 અરપંમ, જઆંધ્રાખયો ફૂરંક્ષએતંમ અમંષંમ રએમ  
 અઉરવત-અરપંમ યજ્ઞમધદ. હુઆંમ યો ગવ  
 ખરંરમન, હિજવો દહુહુહુ, માંધ્રચ વચચ ખ્યાં

ધન્ય જગ્યાધાજ્યસ્ય, અરુશુજ્યએજ્યસ્ય વા-  
 ધજિજ્યો, યેરહે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધર્તી  
 વરહે, મજદાઆ અહુરે વએથા અપાત હુઆ,  
 યાઆહુમ્યા તાંસ્યા તાઆસ્યા યજમધદ.  
 (બાજમાં પઢવું) હોરમજદ બોદાએ અવજૂની મરદુમ,  
 મરદુમ સરદગાં હુમા સરદગાં, હુમ બા યશતે  
 વહાં, વએમ વહેદીને માજદયસ્નાં આગાહી  
 આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ  
 પઢવું) યથા અહુ વધર્યો ૨) યસ્નંમય વહુમંમય  
 અઆજસ્ય જવરંચ આક્રીનામિ, હુરંક્ષએતહે  
 અમંપહે રએવહે અઉરવત-અસ્પહે. અષંમ વૉહુ  
 ૩) અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાજ્યો 'જગ્યાધા-  
 જ્યો, સ્તએશતાજ્યો જગ્યાધાજ્યો, દહમો-પધરિ-અ-  
 હુરશતાજ્યો જગ્યાધાજ્યો. અષંમ વૉહુ ૧) અહુ-  
 માધ રએશચ. હુજરંમ. જસ-મે અવરહે. કંરખ  
 મજદ. અષંમ વૉહુ ૧) ~~જ~~ (જૂઓ સરોપબાજ  
 સંકે ૧૦-૧૨)

રોજ નેદનાંમ રોજ પાફનાંમ રોજ પાફ



મુખારંધ્ર (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુખારંધ્ર  
 (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી)  
 નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન. દનઆથ અહુરહે  
 મજદાઆ, તરોઇદીતે અંજરહે મધન્યેઉશ. હુધથ્યા-  
 વરશતાંમ હયત વસ્ના ફરયો તેમેમ. સ્તઆમિ  
 અષેમ, અષેમ વૉહૂ ૧) ગુરજ ખરહે અવજતયાદ.  
 ખુરશેદઅમર્ગ, રયોમંદ અઉરવત અસ્પ બેરસાદ.  
 અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી દાદ  
 દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ વાક્રીન્ગાની  
 દાદ. હુશત કેથર જમીન એદુન બાદ. મન આનો  
 આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ શુદન, મન  
 આનો આવાયદ શુદન, અષેમ વૉહૂ ૧) (દખાણ  
 દીશાતરંધ્ર મોહુ કરોને બાણુવું) દાદારે ગેહાં દીને  
 માજદયસની દાદે જરથુશત્રી. નમસં-તે અપાઉમ  
 સેવિશતે, અરેદવી સરે અનાહિતે, અપઆને.  
 અષેમ વૉહૂ ૧) નમો ઉર્વધરે વજ્રઉહિ મજદધાતે  
 અપઆને. અષેમ વૉહૂ ૧) હૈરંક્ષએતંમ અમૈષેમ  
 રએમ અઉરવત અસ્પેમ યજમઇદ. અષેમ

વાંહુ ૧) ખુરશેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉવત્ અસ્પ  
બેરસાદ. અર્થમ વાંહુ ૧).

(ખુરશેદની નીઆએશનો સાર.)

ખીજ સધલી પેદાયશોની આગમજ આ હોરમજદ તુને ત્રણ મરતબે  
અમો નમીએ છીએ. અમર વૃધી કરનાર ખોરશેદ ઈજદ અમારી મદદે  
પાંહુઓ. સાચા વિચાર સાચા વચન અને સાચાં કામને અમો પકડી રાખીએ.  
અને જુઠા વિચાર જુઠા વચન અને જુઠાં કામોને અમો છોડી દઈએ.  
ચલકાતમંદ અને નુરમંદ ખોરશેદને અમો આરાધીએ છીએ, જેની શેશણી  
અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ અપવીત્રાઈ અને ગલીચીને  
નાશ થાય છે. પાણી જમીન અને ઝાડપાંછો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે  
વધે છે અને પવીત્ર થાય છે. જો સુરજ નહીં ઉગે તો આએ દુન્યામાં  
કોઈભી જાણદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સધળે ઠેકાણે અંધારૂં પંથરા-  
ઈને આબાદીનો નાશ થાય. જે કોઈ ખોરશેદની ખુબી પીછાંણવા સાથે તેની  
આરાધના કરે તે ગોચા દાદાર હોરમજદને પીછાંણવા અને તેની આરાધના  
કરવા ખરાખર છે.

મેહર નીઆએસ.

પ નાંમે યજદાંત હોરમજદ ખોદાએ અવ-  
જૂની ગુરજ ખરહે અવજનયાત. મેહેરે કાગયોદ  
દાવરે રાસ્ત બેરસાદ. અંજહુમા ગુનાહ (જવત)  
(જુઓ નીરંગે કરતી બસ્તન પાંતું ૩-૪) પ પતેત હોમ.

નમસં-તે અહુરમજદ (જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ સંકે. ૨૨-૨૩) અપેમ વાહૂ ૩) મિથ્રેમ વાઉરૂ ગચ્ચા-  
 યચ્ચાઈતીમ યજમમદે. અરૂશ વચશ્હૂમ (જવત) (જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ સંકે. ૨૩-૨૫) જસમે અવ-  
 હૂ મજદ. અપાઉનાંમ વંડુહીશ સૂરાચ્ચા રપ-  
 ન્તાચ્ચા ક્રવપયો યજમમદે. મિથ્રેમ વાઉરૂ ગચ્ચા-  
 ચ્ચાઈતીમ યજમમદે. અપેમ વાહૂ ૩ ક્રવરાને મજ-  
 દયસ્નો કરથુશત્રિશ (જે ગેહ હોય તે પદવી ) મિથ્રહૂ  
 વાઉરૂ-ગચ્ચાચ્ચાઈતેજશ હુજરૂ ગચ્ચાપહૂ, બચે-  
 વરે-ચખનો અચ્ચાખ્તો નામનો યજતહૂ રામનો  
 ખાસ્તહૂ, દનચ્ચાથ્ર યસ્નાઈચ વહ્માઈચ દનચ્ચાથ્રાઈચ  
 કસસ્તયએચ. યથા અહૂ વધરૂયો જચ્ચાતા (જવત)  
 (જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ સંકે. ૨૫) વીદવાચ્ચા મ્રચ્ચાતૂ.  
 મિથ્રેમ વાઉરૂ-ગચ્ચાચ્ચાઈતીમ યજમમદે અરૂશ-  
 વચશ્હૂમ (જવત) (જુઓ ખુરશેદ નીઆએશ સંકે. ૨૩-  
 ૨૪) જગાઉરવાચ્ચાહૂમ. મિથ્રેમ અધવી-દખ્યૂમ  
 યજમમદે. મિથ્રેમ અન્તરે-દખ્યૂમ યજમમદે. મિ-  
 થ્રેમ આદખ્યૂમ યજમમદે. મિથ્રેમ ઉપધરિ દખ્યૂમ



યજ્ઞમધદે. મિથ્રમ અધધરિ દાપ્યૂમ્ યજ્ઞમધદે. મિ-  
 થ્રમ્ પધરિ દાપ્યૂમ્ યજ્ઞયધદે. મિથ્રમ અધપિ  
 દાપ્યૂમ્ યજ્ઞમધદે. મિથ્ર અહુર ઐરેજન્ત અ-  
 અધધ્યજહુ અપવન યજ્ઞમધદે. સ્ત્રેઉશય માઝ્યા,  
 હુમ્ચ ફેરય, ઉરવરાઝ્યા પધતિ ઐરેસ્મન્યાઝ્યા,  
 મિથ્રમ વીસ્પનાંમ્ દાપ્યુનાંમ્ દહુપધતીમ્ યજ્ઞ-  
 મધદે. અહિરય ઐરેનહુય તેમ યજ્ઞધ સુરુન્વત  
 યસ્ન, મિથ્રમ વૉઉરુ-ગઝ્યાયઝ્યાધતીમ્. જઝ્યાધ્રાખ્યો  
 મિથ્રમ વૉઉરુ-ગઝ્યાયઝ્યાધતીમ્ યજ્ઞમધદે. રામ-  
 પયનેમ્ હુપયનેમ્ અધર્યાખ્યો દહુખ્યો. આચનો  
 જમ્યાત્ અવહુ, આચનો જમ્યાત્ રવહુ. આચ-  
 નો જમ્યાત્ રક્નહુ, આચનો જમ્યાત્ મર્જદિ  
 કાધ. આચનો જમ્યાત્ ખએષજ્યાધ, આચનો  
 જમ્યાત્ વૈરેધ્રધ્યાધ. આચનો જમ્યાત્ હવહુધાધ,  
 આચનો જમ્યાત્ અપવસ્તાધ. ઉધ્રો અધવિથ્રે,  
 યસ્યો વહુધ્યો અન્અધવિદુખ્તો, વીસ્પમાધ અ-  
 હુહુ અસ્તવધતે, મિથ્રો યો વૉઉરુ-ગઝ્યાયઝ્યાધ-  
 તિશ. તેમ અમવન્તેમ યજ્ઞતેમ, સૂરેમ દામોહુ સં-

વિશત્તમ મિથ્રમ યજ્ઞઘ ક્ષ્યાંધ્રાખ્યો. તમ પધ-  
રિજસાધ વન્તય નમઃહુય તમ યજ્ઞઘ સુરન્વત  
યસ્ન. મિથ્રમ વૉઉરુ-ગચ્ચાયચ્ચાધતીમ, ક્ષ્યા-  
ધ્રાખ્યો. મિથ્રમ વૉઉરુ-ગચ્ચાયચ્ચાધતીમ યજ્ઞમધદે.  
હુચ્ચામયો ગવ ખરેસ્મન (જવત) તાચ્ચાસ્થ્યા યજ્ઞ-  
મધદે. (ખાજમા પઢવું) હોરમજદ્ યોદાચ્ચે (જવત)  
એદુન ખાદ્. યથા ચાહૂ વધર્યો ૨ ) યસ્નમચ  
(જવત) આક્રીનામિ મિથ્રહે વૉઉરુ-ગચ્ચાયચ્ચાધતો-  
ઘશ, હુજદ્-ગચ્ચાપહે ખચેવરે-ચખનો અચ્ચા-  
ખ્તો-નામનો યજ્ઞતહે રામનો ખાસ્ત્રહે અપ્પમ  
વૉહૂ. ૧). અહમાધ રચેશચ. હુજદ્-ચમ. જસમે  
અવહુ મંજદ. કંરદે મોજદ. અપ્પમ વૉહૂ ૧).  
રોજ નેકનામ (જવત\*) (જુઓ ખુરશેદ નીઆચેશ  
સંદે—૨૮-૨૯) ગુર્જ ખરહે અવજ્ઞયાત. મેહુર  
ક્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત ખરસાદ. અમાવન્દ. (જવત)  
(જુઓ ખુરશેદ નીઆચેશ સંદે—૨૯) મિથ્રમ વૉઉરુ-  
ગચ્ચાયચ્ચાધતીમ યજ્ઞમધદે. અપ્પમ વૉહૂ ૧). મેહુર  
ક્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત ખરસાદ અપ્પમ વૉહૂ ૧).

( મેહરનીઆએશનો સાર. )

ખેતરોમાં આબાદી પાંચડનાર તથા વાજબી ઈનસાફ કરનાર મેદુર ઈન્દ આમારી મદદે પોહ્યો. તમામ દેશોનો દેશપતી મેદુર ઈન્દ જે સાચા સખુન બોલનાર, મીજલસમા આદરમાન પાંમેલો, સાંભળવા અને જોવાની તીક્ષ્ણ શક્તિવાળો, બુલંદ દરજ્જાનો, જગદત અને બહાદુર છે તેને અર્પી વખાણીએ છીએ. અમારી તાંદરેસ્તીને માટે, અમારી આબાદીને માટે, અમારી મદદને માટે; તથા અમારી અન્ન અમારાં કુટુંબોની વૃદ્ધીને માટે મેદુર ઈન્દની રોશણી દુન્યાના સઘળા ભાગોમાં પંથરાઈ રહો.

## દોઆ વીરપ હુમત.


 વીરપ હુમત વીરપ હૂખત વીરપ ધૃ-  
 શીત ખઁઁધો-વર્શીત. વીરપ દુશમત વીરપ દુક્ખૂખત  
 વીરપ દુક્ખવર્શીત નોઁધત ખઁઁધો-વર્શીત. વીરપ  
 હુમત વીરપ હૂખત વીરપ ધૃશીત વહિશત્તમ અશ-  
 હુધમ અશએત. વીરપ દુશમત વીરપ દુક્ખૂખત  
 વીરપ દુક્ખવર્શીત અચિશત્તમ અશહુધમ અશએત.  
 વીરપ નામચ હુમતનાંમ હૂખતનાંમ ધૃશીતનાંમ  
 વહિશત અશહુધ આઅત હુચચિદ્દમ. અષમ  
 યાહુ ૧)  (ત્રણ વાર પઢવું)

(દોઝ્યા વીરપ હુમતનો સાર.)

પુષ્કિન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરે છે પણ પુષ્કિન માણસો જુઠા વિચાર જુઠા વચન અને જુઠાં કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા વચન, અને સાચાં કામો માણસોને બિહુશત તરફ લઈ જાય છે તથા જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામો તેઓને દોજખ તરફ ધસડી જાય છે.

## દોઝ્યા નામ્ સેતાયશને.

દનઝ્યાથ અહુરહે મજદાઝ્યા. અષમ વાહુ ૧)  
 બનામે યજદે બક્ષાયન્દહે બક્ષાયેશગરે મેહુરખાંન.  
 નામ સેતાયશને ઝોઝે અહુરમજદ, હુમા બુદ ઝો  
 હુમા હસ્ત ઝો હુમા બેદ. નામે યજદે સ્પેનામીના.  
 અન્દરઅચ્ મીનાયાંન મીનો, અજશ ખૂદ-અશ યક્  
 નામ અહુરમજદ-અચ્. ખોદાઝે મહેસ્ત, ઝો  
 તવાના ઝો દાના ઝો દાદાર, ઝો પરવરતાર ઝો  
 પાના ઝો ખાવર, ઝો કરેફેહગર ઝો અવક્ષીદાર  
 અવીજે વેહ-દાદસ્તાંની ઝો હુમાજેર.

સેપાસ ઝોઝે વજેર્ગે હસત્યાંન, કે આક્રીદ  
 અવનીદ, ઝોપ-ખેશ અન્ગાંમ બતી જોર ઝો

દાનાઈ અવરૂતર શશ અમશાસ્પન્દાંન, અવદ્ વેસ  
યજ્ઞદાંન, રોશાન બહિશત ગરોથમાન, ઓ ગેરદે  
આસ્માન, ઓ ખરે તાવા, ઓ મહિ બાંમી, ઓ  
સતરે વસ-તોખમ, ઓ બાદ ઓ અન્દર-વાગે,  
ઓ આવ ઓ આતશ, ઓ જમીન ઓ ઉરવર,  
ઓ ગોસ્પન્દ ઓ અયોક્ષસ્ત ઓ મરદુમ.


યજ્ઞશને ઓ ન્યાયશને ઐજઞ્યે ઓદાગ્યે  
કરેકેગર. કે મેહ કદ ઐજઞ હર ગેતીહા દહિશનાન  
મરદુમ પ ગોબાગ્યેશ, માદાંન દાદ ઓ શેહ્યા-  
રીએ હુન્ગાંમ, રાઘનીદારીએ દામાંન, પરખમ  
અંગીજશને પરહીજ દીવાન.

નમાજ ઓએ વીસ્પ-આગાહ અશ ખાવર,  
કેશ કેસ્તીદ પ જરથુશત્ર સ્પેન્તમાંન અશો ક્રોહર,  
અશતશએ ઓઇ દામાંન, દીનદાનેશને વરોએશને  
આસ્ન-ખેરદી, ગોશો સૂત-ખેરદી, દાનાઇ ઓ  
રાઘનીદારીએ વીસ્પ હસ્તાંન, ઓ બદાંન ઓ  
બેદાંન, ફહુન્ગાન ફહુન્ગ માંધ્ર-સ્પેન્ત, કે બેદ  
રવાન હુ-પૂલ ઓ બુખ્તારી ઐજઞ દુજખ, વદાર



દાર ઓએ આંને પહેલૂમ, અખોઆંન અશો-  
આન રોશન હુંદ હુખોધ હુમા-નેકી. પ ક્રમાને  
તો ખાવર, પદીરમ ઓ મીનમ ઓ ગાયમ ઓ  
વરજમ, દીને વેહ અવીજ આસ્તવાન હોમ, પ  
હર કર્ક અવાક્ષ અંજ વીરપ બજે, અવીજે દારમ  
ખુદશ આસ્નીદ કુનશને, પરહીજશને ઓ પાકશશ  
જેરાંને જન, મનશનં ગવશનં કુનશને, ઓ વીર  
ઓ હોશ ઓ ખેરદ.

પ કાંમે તો કર્કગર તવાનમ કદ આંને તો  
પરસ્તશનં, પ વેહ-મનશનં વેહ-ગવશનં વેહ-વર્જશનં,  
વશાએમ રાહ રોશન, કે ઓમ નરસદ, ગેરાન,  
પજદ દાજખ વદીરમ પચેશદર્ગ ઓ રસમ આને  
ખેલશતે પૂર-ખોએ હરવસ્પ-પેસીદ ઓ હુમાખારી.

સેતાયશનં ઓએ અવક્ષીદાર ખોદાએ, કુકાંમે  
કર્ક, પાદ-દહેશનં કુનન્દ ક્રમાન-રાધનીદારાંન,  
અવદૂમ બૂજેદ દરવન્દાંન અચ અંજ દાજખ, ઓ  
અવીજેહા વીનારેદ વીરપ.  સેતાએશનંએ  
દાદાર અહુરમજદ હરવસ્પ આગાહ ઓ તવાના

ઓ તવન્ગર. હૃદય અમૃશાસ્પન્દ ઓ ઐહરામ  
યજ્ઞદે પીરોજ્જગર દુશમન—જદાર અમ હુતાશત  
બેરસાદ. અર્ષમ વૌહુ ૧ (ત્રણ વાર પઢે.)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પાક ખોકા જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, ખુલંદ  
દરજ્જનો, ઇનસાફી સર્વ શક્તીવાન, રોબીઆમાં ગેબી, સર્વ જ્ઞાની તથા  
સઘળાવું પોષણ કરનાર છે તેની હું સ્તુતી કરું છું તેજ સાહેબ સઘળી  
દુન્યાને પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેણેજ આંસમાન,  
જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, શેશાણી, હવા, ગરમી, ઝાડપાન, ગો-  
સ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ બધાઓમાં તેણે માણસને અકલ આપીને  
સૌથી ચઢતે દરજ્જેવું બનાવ્યું છે, તેણેજ પેગંબર જરથોશ્તને દીન  
આપીને આઐ દુન્યામાં મોકલ્યો. તમામ બધ હવસોને દાબી સવાબનાં  
કામો હું કરું જેથી કરીને મારાં મરણ પછી ચીનવત, પુલ આસાંનીથી  
પસાર કરું અને ખુલંદ બેહશતવું ઉત્તમ સુખ મેળવું. દાદાર હોરમજદ,  
સાતે અમશાસ્પંદ અને ક્રેતુમંદ બેહરામ ઇન્દ મારી મદદે પાંહચો.

ચારે દિશાનો નમસકાર.

અંજ હુમા ગુનાહ પ પતિત પશેમાંન્ઓમ.  
અર્ષમ વૌહુ ૧)

નમો આઝ્ઝાહુમ અસહુમય, પો-

ઇથ નાંમય ગચ્છાયચ્છાધિનાંમય, મચ્છેથનનાંમય  
 અવો-અરેનનાંમય, અપાંમય ક્ષમાંમય ઉર્વરનાં-  
 મય, અહ્હુચ્છાસ્ય ક્ષમા, અવહ્હુચ્છા અપ્નો વાત-  
 હ્હુચ્છા અપચ્છાનો, સ્ત્રાંમ માચ્છાહ્હો હૂરો, અનધ-  
 નાંમ રચ્છાચ્છાહ્હાંમ ખધાતનાંમ, વીસ્થનાંમય  
 સ્પેન્તહ્હે મધન્યેઉશ દામનાંમ, અપચ્છાનાંમ અપ-  
 ચ્છાનિ નાંમય અપહ્હે રથ્થાંમ. અર્ષમ વૉહ્હુ ૧  
 (ચારે દિશા તરફ ફરીને પઢવું, હાવન ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ,  
 પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ તથા રપિથ્વન અથવા ખીણ  
 હાવન તથા ઉજ્જરન ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ પુર્વ અને  
 ઉત્તર એમ અનુક્રમે અઢેકીવાર ફરીને પઢવું.) અહ્હમાધ  
 રચ્છેશય. હુજ્જરેમ, જસમે અવહ્હુ મજ્જદ. કેરેકે  
 મોજ્જદ. અર્ષમ વૉહ્હુ ૧.

ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.

આચ્છે જમાચ્છા શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાનો, પાણી, જમીન,  
 ઝાડપોણ, આસ્માન, પવન, તારા ચંદ્ર અને સુરજ એ બધાંચ્છાને ને-  
 માજ હોજો. સ્પેનામીનોને લગતી તમામ અશો પેદાષસના નર અને  
 નારીચ્છાને નમસ્કાર હોજો.

## પતેત પશેમાની

યથા અહૂ વધર્યો ૧) યથા અહૂ વધર્યો પન્કજ  
 ઐજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાનઓમ, ઐજહર  
 વસ્તીન દુશમત દુજ્જાપ્ત દુજ્જવરેશત, મન પ ગેથી  
 મનીદ્, પીશે શુમા વેહાન, મનશની ગવશની કન-  
 શની, તની રવાની ગેથી મધન્યુઆની ઓખે અવાક્ષ  
 પશેમાન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ. યથા  
 અહૂ વધર્યો ૫) અર્ષમ વૉહૂ ૩.

કવરાને મજદયસ્નો કરથુશત્રિશ વીદ્યેવો  
 અહુર-ત્કએપો, હાવનેએ અપઓને અપહે રથવે,  
 યસ્નાઘચ વહમાઘચ દનઓ ધ્રાઘચ કસસ્તયએચ,  
 સાવહુએ વીસ્ત્યાઘચ અપઓને અપહે રથવે  
 યસ્નાઘચ વહમાઘચ દનઓધ્રાઘચ કસસ્તયએચ  
 (ખીજ ને ગેહ હોય તે પટે) સ્તઓપહે અખ્યેહે  
 તખમહે તનુમાધહે દરુપિ-દઓશ, આહૂધર્યેહે,  
 દનઓધ્ર યસ્નાઘચ વહમાઘચ દનઓધ્રાઘચ કસ-  
 સ્તયએચ, યથા અહૂ વધર્યો કઓતા ક્રામે ઝૂતે

અથા રતૂશ અપાતચિત્ત હુચ ક્રા અપવ વીધ્વચ્ચા  
 મ્મચ્ચાતૂં યથા આહૂ વધર્યો ૧) (કરદો ૧ લો) ફરાજ  
 સતાયમ હરવેસ્પ હુમત હૂખૂત ફ્રેશત. ૫ મન-  
 શનં ગવશનં કુનશનં. અવાજ-સતાયમ હરવેસ્પ  
 દુશમત દુજીખૂત દુજવરશત. ઍજ મનશને ગવ-  
 શને કુનશને. અવરગીરશની દેહોમ, હરવેસ્પ હુમત  
 હૂખૂત ફ્રેશત. ૫ મનશનં ગવશનં કુનશનં. કુ  
 કરૂ કુનમ. બહેલશની દેહોમ હરવેસ્પ દુશમત  
 દુજીખૂત દુજવરશત. ઍજ મનશનં ગવશનં કુન-  
 શનં કુ ગુનાહ નકુનમ. ક્રાજ ઓએ શુમા રાદ્દહોમ  
 કે અમ્મશાસ્પંદ હેદ. યજશનં ઉન્યાયશનં. ક્રાજ  
 ૫ મનશનં, ક્રાજપ ગવશનં, ક્રાજપ કુનશનં. ક્રાજ  
 ૫ આહો ક્રાજપ તન, ક્રાજપ આંનેચ્ ઇન્ ખેશ  
 જાંન્, તનચો જાંન્ નામ રવાન્. બુન-બર ખાસ્ત  
 ઇમ્ હસ્ત. ૫ ખેશી એ યજદાંન્ દાર હોમ. ૫  
 ખેશીએ યજદાન દાશતન્ અએ બહોદ. કુ અગર  
 તશ ઍજાં રસદ, કે ઇન્તન્ રવાન્રા ખેઆવાયદ  
 દાદન્ બદેહમ. સતાયમ. અપહી પેહુમ. નકો-

હીનમ દેવાંન. પ નેકીએ દાદાર અહુરમજદ સેપા  
સદાર-હોમ. પપેત્યાર અનાઇ અંજ ગનામીનાં  
અવર મદ. ઉમેદે રસ્તાખીજરા, પદશખોરસંદ  
હુમદાસ્તાન હોમ. દીને અહુરમજદ. દાદે જરથુઃ  
શત્ર રસ્તએ ફારેન. કર્દ પોધર્યોતકેશાન પ દસ્તૂર  
દારહોમ. આં જાહેરા અંજ ગુનાહ પ પતેલ હોમ.  
પ પતેલ હોમ અંજ ગુનાહ. (કરદો ૨ જો) કે  
મરુદમાન ઓ યુન શાયદ યુદન યાઝ્ઞામન ઓ  
યુન બદ એસ્તેદ. પેશ ઓએ ચેહુર અંદા, પસ  
ઓએ ચેહુરપેશ, યદશાન અંદર જસ્ત એસ્તેદ.  
અંજસે સ્તઓષો-ચરનાંમ ગુનાહ. અંજ આંની-  
તૂમ ગુનાહ. અંદા હજારાંન હજાર મર્ગરૂજાન. અંદ  
અંદ ગવેશ હસ્ત શાયદ યુદન. પનાંમે ચેશત  
હુરવેસ્પ દુશ્મત દુજીખ્ત દુજવરશત. મંમ પરાહે  
કસાંનરા. યાઝ્ઞા કશાંન પરાહે મનરા. યાઝ્ઞ  
ગુનાહ કારી પ મનરા, કસો ગુનાહ ઓ યુન  
બદ એસ્તેદ. અંજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની  
કુનશની. તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનાઆંની.

આખે અવાજશ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત  
 હોમ, પ પતેત હોમ, અંજ ગુનાહ. (કરદો ૩ જો;)  
 ઇન અંદ આખોપાયે ગુનાહ નાંમ. ચુન હન-  
 દરખત, મેદયો સાસ્ત. અંદરજ ફરમાન. અઓદ  
 યોજદ કાઇદયો-જદ આગરેપત-ગુનાહ. અવા  
 વરશત ગુનાહ અરંદુશગુનાહ, ખરે-ગુનાહ, બાજનએ-  
 ગુનાહ, યાતુ-ગુનાહ, તન્વલગાન-ગુનાહ, મર્ગર-  
 જાન-ગુનાહ, અવસોસ-ગેરાન ગુનાહ. જોહે-મર્જ-  
 ગુનાહ. દશતાનમર્જ-ગુનાહ. કુન મર્જ-ગુનાહ,  
 અવારન-મર્જશની, શાએથ-ગુનાહ-સેશની, ગુનાહ  
 રવાંની, ગુનાહ હમીમાલાંન, ગુના હયો-પુલશ-  
 હોદ. વક્ષે વખશાંન વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ અંજ  
 ગુનાહ. અવરે આખો ગુનાહ, કો મર્દુમ આ  
 યુન શાયદ બુદન. ગજસ્તેહ ગનામીનો દરવંદ,  
 પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફાજ કરનીદ.  
 અહુરમજદ ખોદાએ ગુનાહ અંદરદીન પેદા  
 બેકરદ. ગોહાને પોઇરયો દકેશાંન ગુનાહ દાશત  
 એસ્તેદ. મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ, મીનો-

યાંન ગેથ્યાંન મેહિસ્ત. પીશે અમૈશાસ્પદાન, પીશે  
 મેહર સરોશ રશને, પીશે આતશ અરસમ હોમ,  
 પીશે દીન રવાંન ખેશ, પીશે રદ દસ્તુરે દીની.  
 પીશે આએ ગવેહ મદ એસ્તેદ. અંજ આન  
 ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની. તનીઓ રવાંની  
 ગેથી મીનોઆની, આએ અવાજશ પશેમાન, પસે  
 ગવસની પ પતેલ હોમ. પ પતેલ હોમ અંજ  
 ગુનાહ. (કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ, ખોહ ખે-  
 રાદ, જનઓ ફરકદ, શોએ સાલાર, ખેશ નજ-  
 દીદ, હમ ગેહાંનીઆન. હમ ખાસ્તગાન, હમ  
 સાઅંગાંન હમશેહર્યાંન, પ ફરમાનીઆં જસ્ત  
 પહર અદાદીઅ. ચૂનમન અંદર ગુનાહકાર બુદ  
 એસ્તેદ હોમ. અંજઆન ગુનાહ મનશની ગવશની  
 કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆની.  
 આએ અવાજશ પશેમાન પસેગવશની પ પતેલ  
 હોમ. પ પતેલ હોમ અંજ ગુનાહ. (કરદો ૫ મો)  
 હેહર નસા ખુરશની હેહરનસા જોએશની, હેહર  
 નસા આએ આવ ઓ આતશ ખોરદન. યા આવ



ઓ આતશ હેહરનસા ખોરદન. અવસ્તા પચમ-  
 નશની ન ગોફતન. મોએ નાખુન દંદાન ફરેશ,  
 દસ્તે શવીન, ઓ અવરે હુરુએ પદર હેહરનસા.  
 ચૂન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ્ધ એસ્તેહ હોમ.  
 એજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,  
 તની ઓ રવાની ગેથીઓ મીનોઆની, ઓએ  
 અવાજશ પસેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ.  
 પ પતેત હોમ એજ ગુનાહ. (કરદો ૬ કો) કુ કામે  
 દાદાર અહુરમજદ બુદ્ધ. ઓએમ આવાયસ્ત મ-  
 નીદન ઓએમ નમનીદ. ઓએમ આવાયસ્ત  
 ગુફતન ઓએમ ન ગુફત. ઓએમ આવા-  
 યસ્તે કરદન ઓએમ ન કરદ. એજ આન  
 ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની. તની ઓ  
 રવાની ગેથી ઓ મીનોઆની ઓએ અવાજશ  
 પસેમાન, પસેગવશની પ પતેત હોમ. પ પતેત  
 હોમ એજ ગુનાહ. (કરદો ૭ મો) કુકામે આહેરે-  
 મન બુદ્ધ. ઓએમ ન આવાયસ્ત મનીદન ઓએમ  
 મનીદ. ઓએમ ન આવાયસ્ત ગુફતન ઓએમ

ગુફત, ઓએમ ન આવાયસ્ત કરદન ઓએમ  
 કરદ. ઔજઆન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની  
 તની ઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆની ઓએ  
 અવાજશ પશેમાન્ પસે ગવશની પ પતેત હોમ.  
 પ પતેત હોમ ઔજ ગુનાહ. (કરદો ૮ મો) ઔજ  
 હુમેઇન હુરઆઇન ગુનાહ, હુર આઇન મરગરજન,  
 હુર આઇન ફરદ માંદ, હુર આઇન માનીદ.  
 હુર આઇન ગુનાહ ઔજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર  
 અહુરમજદ મરદુમ, મરદુમ સરદ ગાંન જસ્ત,  
 પ પતેત હોમ. ઔજ હુમેઇન હુર આઇન  
 ગુનાહ. હુર આઇન મરગરજન, હુર આઇન  
 ફરદ માંદ, હુર આઇન માનીદ. હુર આઇન  
 ગુનાહ ઔજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર અહુમન  
 ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ સરદગાન જસ્ત પ પતેત  
 હોમ. ઔજ હુમેઇન હુર આઇન ગુનાહ. હુર  
 આઇન મરગરજન. હુર આઇન ફરદ માંદ. હુર  
 આઇન માનીદ, હુર આઇન ગુનાહ ઔજ ગુનાહ.  
 ઓએમ અંદર અરદીએહશત આતશ, આતશ.

સરહગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ. ઐજ હમોધન  
 હરોધન ગુનાહ. હરઆધન મરગરજાંન હરઆધન  
 ફરદ માંદ, હર આધન માનીદ હર આધન ગુનાહ  
 ઐજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર શેહેરેવર અયો-  
 ખશસ્ત, અયોખશસ્ત સરહગાંન જસ્ત, ૫ પતેત  
 હોમ. ઐજ હમોધન હર આધન ગુનાહ, હર  
 આધન મરગરજાંન, હર હાધન ફરદ માંદ હર  
 આધન માનીદ, હર આધન ગુનાહ ઐજ ગુનાહ.  
 ઓએમ અંદર સપંદારમદ જમીન, જમીન સરહ-  
 ગાન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ. ઐજ હમોધન હર  
 આધન ગુનાહ, હર આધન મરગરજાંન, હર  
 આધન ફરદ માંદ, હર આધન માનીદ હર આ-  
 ધન ગુનાહ ઐજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર ખોરદાદ  
 આવ, આવ તોખમગાંન જસ્ત ૫ પતેત હોમ.  
 ઐજ હમોધન હર આધન ગુનાહ હર આધન  
 મરગરજાંન હર આધન ફરદ માંદ. હર આધન  
 માનીદ હર આધન ગુનાહ ઐજ ગુનાહ. ઓએમ  
 અંદર અમરદાદ ઉરવર. ઉરવર સરહગાંન જસ્ત.

પ પતેત હોમ. ઐજ હોમોન હર આધન ગુનાહ,  
 હર આધન મરગરજન, હર આધન ફરદ માંદ,  
 હર આધન માનીદ હર આધન ગુનાહ ઐજ ગુનાહ  
 ઓએમ અંદર હાંમે અહુરમજદ જસ્ત. ચુત  
 સતર માહ, ઓ ખોરશેદ. આતશ સોહર સોજન,  
 સગ વએ, ગોસ્પંદ પંજઆધન. ઓ અવરે ગેવહે  
 દેહશનાં. ઈન અહુરમજદ ખેશ. ચુત અંદરગ  
 જમીન ઓ આસ્માન, ચુત મન અંદર ગુનેહગાર  
 બુદ એસ્તેદ હોમ. ઐજ આંન ગુનાહ મનશની  
 ગવશની કુનશની તનીઓ રવાની ગેથી ઓ મીનો-  
 આંની ઓએ અવાજશ પસેમાન, પસેગવશની પ  
 પતેત હોમ. પ પતેત હોમ ઐજ ગુનાહ. (કરદો  
 ૯ મો) સતર-શેકનશની- ખએતુદથ વસોવશની  
 દુદએવેહાંન વસોવશની ગાહમખાર ફરવરદ્યાંન.  
 હોમ દરન. હોશફરીદ યજદાંન નેહાદ, ઓ પદીર-  
 ફત, રપિથેન ફરદૂમ. રોકે વદરદગાંન. ચુત મન  
 આવાયસ્ત યશતન, ઓએમ ન યશત. ઐજ આન  
 ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાંની

ચેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન,  
 પંસે ગવશની પ્ર પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અંજ  
 ગુનાહ. (કરદો ૧૦ મો) અવર મનશની તર મન-  
 શની અજૂરી પંદી. ખશમધની, અર્શધની, વદ્ય-  
 શમી, સૂર્યશમી, વદનગીરશની. ખોરદદનગીરશની  
 નગીરામ પંદી. ખુદ શહી, અસગેહાંની. સપોજ-  
 ગારી, વરૂની ગુમાની. આશમોમ, જોરગવાહી.  
 દરોગદાવરી. ઓજદીસ્ત પરસ્તી, કોશાદ દવાર-  
 શની, અરુહેને દવારશની. અવેમોગ-દવારશની દરાં-  
 યાંન જોએશની, દરાંયાંન ખોરશની, દૂજદી ગદહી.  
 જોહી જાદુધ જાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીઆરગી.  
 ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી શીનમોમ. ઓ  
 અવરે હુર આમન ગુનાહ. ઓ પ ધન પતેતી.  
 હોશમોરદ. આન ન હોશમોરદ. આન દાંનેસ્ત.  
 આન ન દાંનેસ્ત. આંન અંગદ. આંન ન  
 અંગદ. સ્ત્રઓશાદ વેરેજયા પીશે રદ દસ્તૂરે દીની  
 આવાયસ્ત ગરજીદન. ઓએમ ન ગરજીદ. અંજ  
 આંન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની. તની

રવાંની, ગેતી મીનોઆંની, ઝાઝે અવાજશ પશે-  
 માન, પસેગવશની. ૫ પતેત હોમ. ૫ પતેત હોમ  
 ઝંજ ગુનાહ. (કરદો ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન  
 પતેતી, પદીરફતેહોમ, ઝાઝેમ ન કરદે હોમ.  
 ઈશાંન રવાંનરા, દુશખારી મદ. યદશાંન જદેહરા.  
 હર યદ જુદ જુદરા. મનશની ગવશની કુનશની.  
 તનીઝા રવાની ગેતી ઝા મીનોઆંની, ઝાઝે  
 અવાજશ પશેમાન, પસેગવશની ૫ પતેત હોમ.  
 ૫ પતેત હોમ ઝંજ ગુનાહ. (કરદો ૧૨ મો) ૫  
 આંન દીન દસ્તુર એસ્ત-હોમ, ઇન અહુરમજદ,  
 જરથોશત આશત. જરથોશત ઝાઝે ગૂશતાસ્પ.  
 ૫ પેવંદ આદરુઆદ મારાસ્પંદાન મદ. પદશ  
 પસાખ, કરદ ઝાખત. અશદી વેહ રવાંને દુશાર-  
 મન, આવાયશનીતર વેહશની હોમ. ૫જવંદીઝ  
 જાન, આસ્તુઆંન હોમ હુમતપ ગનશને, આસ્તુ-  
 આંન હોમ હુખતપ ગવશને. આસ્તુઆંન હોમ  
 ફૂરશતપ કુનશને. આસ્તુઆંન હોમ ૫ ગવેહ દીને  
 માજદયસ્નાંન. હુમા કરૂંહુ હુમદાસ્તાન હોમ.

ઐજ હુમા ગુનાહીઆ જુદાસ્તાં હોમ. પતેકી સે-  
 પારદાર હોમ. ઐજ અનાધ ખોરસંદ હોમ. પુલ  
 પાદકરાહ. ખંદ દરોશ તોજશને તાવાંનદીન, પાદ  
 કરાહે સે શમ્ પંજહ-હકત સાલ. પદશ ખોર-  
 સંદ, હુમ દાસ્તાં હોમ. ઉમ કરદ હોમ ઈન  
 પતેતી. ગુજર્ગ ઉમેદ કરૂંરા. ગેરાંન ખીમે દાજ-  
 ખરા. અશહી વેહ રવાંન દશારમરા. પ ઈન મન-  
 શને કરદ હોમ. કુ કાર કરૂં, મન અદાનૂ કરદ.  
 આંચે નૂ દૂનમ. હુમા એસ્તશને કરૂંરા. ગુજર  
 શને ગુનાહરા. ખોખતે રવાંનરા. અગર માંદ  
 બહોદ. કુ ગુનાહે મન તોખત ન બહોદ. પાદ  
 કરાહે સે શમ્, આંનહયા પદશ ખોરસંદ, હુમ  
 દાસ્તાં હોમ.

હુમે કરમાએમ અપેમ વોહૂ બેગુદીરશની.  
 પતેતી પીશ ઐજ બેગુદીરશની. પસ ગુદરદ મન.  
 મન જદહરા ઐજ ગુનાહ, પ પતેત બહોદ.  
 સદાશ ગેથોફરીદ કરમાયદ. કરમુદાર બાહેશની  
 હુમદાસ્તાં હોમ અહુરમજદ ખેશ હોમ. અહુ-

રમજદ દહમાન કુનમ, અશહી સતાએમ, ઉધમ  
 ગીરકત-હોમ, હરવેસ્પ હુમત હૂખત ધ્રૂશત. પ  
 મનશન ગવશન કુનશન, બહેલશની દહોમ,  
 હરવેસ્પ હુશમત હજૂખત હજવશત. અજ મન-  
 શન ગવશન કુનશન, ઉધમ ગીરકત-હોમ, હર-  
 વેસ્પહુમત હૂખત ધ્રૂશત. પ મનશન ગવશન  
 કુનશન બહેલશની દહોમ, હરવેસ્પ હુશમત  
 હજૂખત હજવશત. અજ મનશન ગવશન કુનશન.  
 આએમ ગીરકત હોમ, હરવેસ્પ હુમત હૂખત ધ્રૂ-  
 શત, પ મનશન ગવશન કુનશન બહેલશની દહોમ,  
 હરવેસ્પ હુશમત હજૂખત હજવશત. અજ મન-  
 શન ગવશન કુનશન. ઉધમ ગીરકત-હોમ, હરવેસ્પ  
 રાહે રાસ્તી ફરાફન. બહેલશની દહોમ, હરવેસ્પ  
 રાહે અરાસ્તી અવાફન. ધના શીકસ્ત. અહુરમ-  
 જદ બેહ અવજૂન સ્તઓમિ અષમ. અષમ વોહૂ  
 ૧). કસ્તુયે હુમતોઘખ્યસ્થા હૂખતોઘખ્યસ્થા ધ્રૂ-  
 શતોઘખ્યસ્થા. માંથવોઘખ્યસ્થા વર્ષદવોઘખ્યસ્થા  
 વરશતવોઘખ્યસ્થા. અધબિગધસ્થા દધથે, વીસ્થા



હુમતાયા હૂખ્તા ધૂશતાયા. પદ્ધતિ-રિચ્યા દધથે,  
 વીરૂપા દુશમતાયા દુજૂખ્તાયા દુજવરશતાયા.  
 ક્રાવેરાહી અમ્મંપાસ્પેન્તા. યસ્તેમયા વહમ્મમયા ક્રા  
 સનહહા. ક્રા વચંહહા. ક્રા શયઞ્ઞાશા ક્રા અંહહા-  
 ઞ્ઞાયા ક્રા તન્વસ્થીત ખખ્યાઞ્ઞા ઉશતનેમ. સ્ત-  
 ઞ્ઞામિ અપ્પમ. અપ્પમ વૌહૂ (૧) યથા અહૂવધૂરયો  
 (૨૧) અપ્પમ વૌહૂ (૧૨) યથા અહૂવધૂરયો (૨)  
 યસ્તેમય વહમ્મમય અઞ્ઞાજસ્ય જવરેય આક્રી-  
 નામિ. સ્વઞ્ઞાપહે અખ્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે,  
 દરપિ-દ્રઞ્ઞાશ આહૂધૂરયેહે. અપ્પમ વૌહૂ (૧)  
 અહમાઠ રએસ્ય, અજંહરેમ, જસમે અવહહે  
 મજ્જહ, કેરકે મોજ્જહ અપ્પમ વૌહૂ (૧)\*

\* ઉપલી પતેતના ચોકસ કરદાઓમાં એવા પ્રકારના  
 ગુનાહનો પશ્ચતાપ કરવા બળાવેલું છે કે જે નાના એગુનાહ  
 બાળકો કરેજ નહી. તેટલા માટે તે કરદાઓ નવજ્જેત થનારાં  
 બાળકો પાસે નહી બળાવતાં ફક્ત ૧, ૪, ૬, ૭, અને ૧૨  
 એજ કરદાઓ તેઓને બળાવવા જોઈએ.

## (પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સઘળા ભલા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણ કરું છું. નથા તેઓને હું અખતીઆર કરું છું. અને સઘળા ખુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધીકારું છું તથા તજ દેઉં છું. મારી પાસે જેબી કાંઈ દાસત અને પુજ છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અગર જે મારાં રવાનના કાયદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારા માબાપ, ભાઈ બેન, સગાં, ઉશતાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડો-શીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હેઠલનાં સાથે જે મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોખા કરીને દુર રહવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમજદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર વચન અને કામો જે મારાથી નહીં થયાં હોય અને નાપાક હોરમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરું છું.

આ ખોદા તારી ભલી પેદાયશોના કોઈભી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં દુઃખ દોવું હોય તથા માણસ જાતના ઉંચોગમાં આવતી વસ્તુઓ જેવી કે આતશ, પાણી વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધો હોય તો તે બધા યુનાહુને માટે પશ્ચાતાપ કરો માફી માગું છું. બધી જાતના યુનાહો જેવા કે જૂઠાઈ, ચોરી જુલ્મ-ખાત, કોઈનો મસકરી અદેખાઈ, લોભ, જુઠું અથરામણું, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી ખાંચા વગર ફરવું, ખાજ ધરીયા વગર ખાંતું ખાવું એ વગેરે દિનના હોકમનો જે કાંઈ મારાથી અના-દર થયો હોય તો તે યુનાહુથી પતેત કરી પાછો કરું છું.

જે દિન દાદાર હોરમજદે અશો જરથોશતને શિખવી, અશો જર-શતે કએ યુશતારૂપને શિખવી તથા જે દીનને આદરબાદ મારારૂપદે પાછી સજીવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમો પાજંદ જીખાનમાં.

• જ નામે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મે-  
હેરખાંન. રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદયાત-  
યાઓ અપઓન્યાઓ, દએનયાઓ વહુહુયાઓ  
માજદયસનોઇશ, દીન બેહ રાસ્ત, વદરોસ્ત, કે  
ખોદાએ બરખેદક ફીરસ્તાદે ઇન્ હુસ્ત, કે જર-  
તોશત આયોરદે હુસ્ત, દીન દીને જરતોશત, દીને  
અહુરમજ્દ, દાદે જરતોશત સ્થિતમાન. અપ-  
ઓને અષમ વોહૂ. ૧ (ત્રણવાર પઢવું)

(પાજંદ જીખાનના દીનના કલમાનો સાર.)

લલી મજ્દુશની દીન કેજે એકલા હોરમજ્દનીજ પરસ્તેશ કરવા  
શિખવે છે તેની વખાણ હોજે, એ લલી અને સાચી દીન ખોદાએ લો-  
કોના લલંને માટે અશો જરથોશત પાસે ખોકલી છે. એ દિન હોરમ-  
જ્દી તથા જરથોશતી છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમસ્કાર ચેરાગનો.

દુનઓથ અહુરહે મજદાઓ અષમ વોહૂ ૧)  
૫ નામે યજ્ઞદાંન અહુરમજ્દ ખોદાએ અવગતૂની

ગોરજો ખોરેહ અવજાયાહ. આતશ દાદગાહ આદર  
કરા. અંજ હુમા ગુનાહ (જાવત) જુઓ સરોશી-  
બાજ સફા ૭ મો ) ૫ પતેત હોમ. ( સર ઝોકાવતાં  
ભણવું ) કનઝાથ અહુરહે મજદાઝ્યા. નેમ સે-  
તે આતશ મજદાઝ્યા અહુરહે હુવાઝ્યા મજિશત  
યજત. અપેમ વોહૂ ૧ ) (ત્રણવાર પઢવું) અહુમાઝ  
રઝેશય, હજકરેમ, જસમે અવહુમેમજદ, કરેકે  
મોજદ. અપેમ વોહૂ ૧)

( ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદર હોરમજ્દને ખુશાલ કરું છું. હોરમજ્દના આતશને હું  
નમન કરું છું. અને તમાત ગુનાહથી પસ્તાવો કરું છું.

દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

નાઝસ્મી દઝેવો, ફવરાને મજદયસ્નો જર-  
થુશલિશ વીદઝેવો અહુર-તકઝેવો, સ્તઝ્યાતા અ-  
મેષનાંમ રપેન્તનાંમ, યશતા અમેષનાંમ, રપેન્ત-  
નાંમ. અહુરાઝ મજદાઝ વહુલે વોહુમધદે, વીસ્પા

ચોહુ ચિનહી અપાઉને રએવઠતે ખરેનડહિહતે  
 યાજી ચીચા વહિશતા, ચેહુહે ગાઉશ, ચેહુહે અ  
 પેમ ચેહુહે રંચાચાચા, ચેહુહે રચાચેખીશ, રોધ  
 થવેન ખાથા.

સ્પેનતાંમ આરમઠતીમ વહિહીમ પેરેને, હ  
 મોઠ અસ્તૂ, ઈસ ગેઈસ સ્તુયે, તાયાઅતયા હજ  
 હહતયા, ઈસ મજદયસ્નનાંમ વીસાંમ, જ્યાનય  
 એચા વીવાપતયા.

ફરા મનએઠખ્યો, રાચાહુહે વસેયાઠતીમ  
 વસે-વેઠતીમ, યાઘશ ઉપઘરી આચા જમા ગચ્ચો  
 ખોશ ખ્યેન્તી નેમહુહા અપાઠ ઉજદાતાચ્ચો, પઠત  
 અવત સ્તુયે. નોઠત અહ્યાત આજયાચ્ચોનીમ  
 નોઠત વીવાપેમ, કતા માજદયસ્નીશ અચ્ચો  
 વીસો. નોઠત અસ્તો, નોઠત ઉશતાનહે ચિન્માની

વી દએવાઘશ અધાઘશ અવહુહશ અનરેતા  
 ઘશ અકો-દાખીશ, સરેમ અયે. હાતાંમ દ્રચ્ચો  
 જિશતાઘશ, હાતાંમ પચ્ચોપિશતાઘશ, હાતાંમ

અવહુતમાઘશ, વી દઝેવાઘશ વી દઝેવવતખીશ,  
 વી યાતુશ વી યાતુમતખીશ, વી કહ્યાચીત, હા-  
 તાંમ આતરાઘશ, વી મનેખીશ, વી વચેખીશ, વી  
 વ્યઝાથનાઘશ, વી ચિથ્રાઘશ વી જી અના સરંમ  
 ઝૂયે, યથના દ્રેવાતા રાંખયન્તા.

અથા અથા ચોઘત અહુરે મજદાઝ્યા કર-  
 થુરંમ, અથા ક્ષયઝેતા. વીસ્પઝેપૂ દ્રેરખઝેપૂ,  
 વીસ્પઝેપૂ હંજમનઝેપૂ, યાઘશ અપેરસયતંમ મજદ-  
 ઢાઝ્યાસ્યા કરથુશલસ્યા.

અથા અથા ચોઘત કરથુશરે દઝે વાઘશ  
 સરંમ વ્યાઝવીતા. વીસ્પઝેપૂ દ્રેરખઝેપૂ, વીસ્પઝેપૂ  
 હંજમનઝેપૂ. યાઘશ અપેરસયતંમ મજદાઝ્યાસ્યા  
 કરથુશલસ્યા. અથા અઝેમૂચીત યો મજદયસ્તો  
 કરથુશલિશ, દઝેવાઘશ સરંમ વીઝુયે, યથા અના  
 ઘશ વ્યાઝવીતા યે અપવા કરથુશરે. યાવરના  
 આપો, યાવરના ઉર્વરાઝ્યા યા વરના ગાઉશ હુ-  
 ધાઝ્યા, યા વરનો અહુરે મજદાઝ્યા. યે ગાંમ  
 દધા યે નરંમ અપવનંમ. યાવરંનો અસ કર-

થુરનો, યાવરનો કવા વીશતારો, યાવરના કૃષ-  
આશલા જામારૂપા. યાવરનો કસ્યીત સચ્ચાવ્ય-  
ન્તાંમ, હુઘથ્યા-વરજાંમ અપચ્ચાનાંમ. તાવરેનાચા  
ત્કચેપાચા. મેજદયસ્નો અહમી ( જવત ) આસ્તૂ-  
ધતિશે. ( જુઓ સફે ૫ મો. )

( અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર. )

હું એકલા એકજ ખોદાનો ખંદગી કરનાર અને તેનેજ સર્વ ચી-  
જનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ ધજદયસ્ની છે અને હું દેવ  
પ્રસ્તીને ધીક્કારું છું.

દરેક કામમાં સહ્યતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું. મારા જત  
ભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને ખચાવી લેવાની મારી  
ફરજ હું સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સત્તા હું કબુલ રાખતો નથી. ગલી  
ચાઇ અને અસ્વચ્છતાને ધીક્કારું છું અશો જરથોશતને મારા ગુર ત-  
રીકે ગણું છું.

દાદાર હોરમજ્દ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહગુશ્તાસ્પ, ફરશોસ્ત્ર અને  
અને જામારૂપ તથા ખીજ એવાજ સાચ્યા માણસોને પગલે ચાલવાની  
હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણ કર છું. મજ્જયસ્ની દીન ઉપર ઉરાતવાર છું. કારણ કે એ મજ્જયસ્ની દીન ખીજ સંપત્તી દીનો કરતાં શ્રેષ્ઠ છે. પાક ખાદ્યએ આપણાં ભલાને કાજે એ દીન અશોભરયોગ્ય પાસે મોકલાવી છે. માટે એ દીનનાં કરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશિશ કરીશ.

## ખાજ જમવાની.

અ નામે યજ્ઞદે અક્ષાયન્દેહ અક્ષાયશગરે મે-  
હુરખાન્. અહુરમજ્દદ ખોદાએ, ઇથા આત યજ્ઞ-  
મજ્દે અહુરેમ મજ્દદાંમ, યે ગાંમ્યા અપેમ્યા,  
દાત, અપસ્યા દાત ઉર્વરાઓસ્યા વરુહીશ  
રઓઆઓસ્યા દાત, બૂમીમ્યા વીસ્પાયા વૌહૂ.  
અપેમ વૌહૂ. ૩)

(જમવાની ખાજનો સાર.)

જે નીચામત ખાણું મને મળ્યું છે તે માટે દાદાર હોરમજ્જદનાં હું  
સુકરાનાં કરું છું. જેણે અનાજ પાણી, વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરા-  
કને સારું ઉત્પન્ન કર્યું. જે માટે આએ જગાએ તેનો આભાર માવું છું.



## દોઆ તંદરોસ્તી.

અ નાંચેં યજ્ઞદે અક્ષાયન્દેહ અક્ષાયશગરે મે-  
હુરખાંન. યથા અહુ વધર્યો. ૨)

તન-દરોસ્તી દેર-જીવશની આવાયદ. ખરહ અનધદ અપહીદાર. યજ્ઞદાંને મીનોયાંન, યજ્ઞદાંને ગેશ્યાંન, હુશ્ત અમેપાસ્પન્દાંન, મ્યજ્ઞદ રોશાન હુમે ખેરસાદ. ઇન્ દોઆયાન ખાદ. ઇન્ ખાહા-યાંન ખાદ. હુમે અન્દર કસાંન રા કરથુશતી દીન શાદખાદ. આએવૂન ખાદ. યા-ખારી-ખોદા ખોદાવંદે આલમ રા, હુમા અનજૂમન રા. શાહ વરૂજવંદ રા, દસ્તુર પેશોતન રા, પેગાંમખર હો-શેદર રા, હોશેદર ખામી રા, કેખુશર પાદશાહ રા, દીને કરથોશતી રા, ( આ જગોએ જેની નેયતે ભણે તેતું નામ લેવું ) ખા ફરજન્દાંન હુજર સાલ્-દર ખેદાર શાદ ખેદાર, તન-દરોસ્ત ખેદાર અએ-

ધૂન બેદાર, બર સરે અરુણન્યાંન સાલહાએ  
 બીસ્યાર, વકરનહાએ બીશુમાર, બાકી એ.  
 પાયન્દે દાર, સદ હજારાન હજાર આક્રીન બાદ.  
 સાલ બોજસ્તે બાદ. રોજ કરોબ બાદ. માહ  
 મુબારક બાદ. ચન્દ સાલ ચન્દ રોજ ચન્દ માહ,  
 બીસ્યાર સાલ અરુણનીદાર, યજશને એ ન્યાએ-  
 શને, એ રાદી એજોર બરશને. અશહીદાર અવર  
 હુમા કારો કરહા, તન દરોસ્તી બાદ, નેકી બાદ  
 ખૂબ બાદ, અએધૂન બાદ, અએધૂનતરજ બાદ,  
 પ યજદાંન વ અમેવાસ્પેન્દાંન કાંમે બાદ. ધન-  
 વાન, પુલવાન, આયુશવાન, લક્ષ્મીવાન, વૃધીવાન,  
 રોજવાન, શુકાંના દાદારયેક દીનયેક, કરથુશત  
 બર હક બેશક બેગુમાનહોમ. પાક દીન મજદ-  
 યસ્ની કરથુશત સિપતમાન. અપઓને અર્ષેમૂ  
 વૉહૂ ૧)

## ( દોઝા તંદરોસ્તીનો સાર. )

ઐ ઝોદા, તું મને તંદરોસ્તી સાચની લાંબી જાંદગી આપ, ઐ  
 ઝજદ અને અમારા સુધે તમારાથી હું પવિત્રાઈ અને સચ્ચાઈ મેળવું.  
 યજદયરની દીનની આબાદી અને ચઢતી કળા હોજો. ઐ ઝોદા મારા  
 દોળાના લોકોને તથા અમારા ઉપર રાજ કરીને સદા કાયમ ખુશાલ  
 અને તંદરોસ્ત રાખ અમારા રોજ માહ અને વરસ ખખતાવર થાવો.  
 લાંબી મુદત સુધી અમારામાં સખાવતનો જરો વેહતો થાઓ. અમારે  
 ત્યાં ધન, દોલત, આયુશ અને પુત્રની વૃદ્ધી થાઓ. એકજ ઝોદાને માન-  
 નાગી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરનું અમારું એકીન મજબુત થાઓ.  
 જે પ્રમાણે જાંદગી કરીને કુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

# નવજ્ઞેત યનારાં બાળકો માટે ધર્મજ્ઞાન.

## ખોદા.

અવસ્તા—તા ચળ્મેન્ગુ ધિવસા હારો અઘળી અપા  
અઘળી વચ્ચેનહી વીરપા.<sup>૧</sup>

સાર—પાક ખોદા પોતાની સર્વ ઠેકાંણે હાજર રહેલી  
આખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમેને કાણે પેદા કીધાં ?

જવાબ—પાક ખોદાએ.

સવાલ—ખોદાએ દુન્યામાં બીજું શું શું પેદા કીધું છે ?

જવાબ—કુલે માણસ જાત, પશુ પક્ષી, સૂર્ય, આકાશ,  
પહાડ પર્વત અને વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ  
ખોદાએ બનાવી છે.<sup>૨</sup>

સવાલ—ત્યારે દરેક પ્રાણી અથવા વસ્તુ ઉપર તેનોજ હક અને સત્તા હોવી જાણ્યે?

જવાબ—હા સાહેબ સધળાંઓ ઉપર તેનીજ સત્તા ચાલે છે.<sup>૧</sup>

સવાલ—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા કીધા?

જવાબ—સાચ્યાં કામો કરવા, ખુદરતને અવલોકવા. તેને અભ્યાસ કરવા, અને તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી ખીજાંઓને શિખવવા.

સવાલ—કયું કામ ખોદાને પસંદ છે?

જવાબ—પરોપકાર, દયા, સખાવત, અને સચ્ચાઈ. કારણ કે ખોદા પોતે પરોપકારી, દયાળુ, સખી અને સાચો છે.

સવાલ—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે?

જવાબ—આએ દુન્યામાં તેણે જે જે પેદા કીધું છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે નહીં પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને માટે છે. તેથી આપણે જાણ્યે છીએ કે ખોદા પરોપકારી છે.

સવાલ—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો?

જવાબ—કારણ કે તે સાહેબ અગ્નિપણે થયલા ગુનાહારી  
તોજેશ કરવાથી આપણને મારી બક્ષે છે.

સવાલ—ખોદાની સખાવતો શી છે ?

જવાબ—આપણને વાસ્તે અનાજ પાણી, ઢોરોને મારે  
ધાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સઘળી  
નેઆમતોની બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપેછે.<sup>૧</sup>

સવાલ—ખોદાતાલા સચિનો સાથી છે એ વિશે અવ-  
સ્તામાં શું લખ્યું છે ?

જવાબ—અવસ્તામાં કહે છે કે “સાચા રસ્તામાં ખોદા  
રહે છે.” સાચ્યાઓ ઉપર તે પ્યાર રાખે છે અને  
સચ્યાધથી ચાલનારનેજ તે ખરો સુખી કરે છે.<sup>૨</sup>

સવાલ—શા મટિ આપણે ખોદાથી ડરીને ચાલવું જોઈએ ?

જવાબ—કારણ કે તે આપણાં સઘળાં નેક અને બદ  
કાંમો જુએ છે અને તે કાંમો પ્રમાણે આપણને  
સુખ અથવા દુઃખ આપે છે.<sup>૩</sup>

સવાલ—સાચાં માણસને ખોદાથી બીહવાનું શું કારણ છે ?

જવાબ—કાંઈજ નહી. સાચાં માણસે તો જેમ એક  
બચ્ચું પોતાના બાપથી નચિંત અને બેદિકર રહે

તેમ, ખોદા કે જે સર્વનો આપ છે તેની ઉપર  
એકીન અને વિશ્વાસ રાખવો.

સવાલ—આપણુ ઉપર કાંઈ દુઃખ અથવા આકૃત આવી  
પડે ત્યારે શું કરવું?

જવાબ—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ મદદ માંગવી  
અને જે તે દુઃખ તમારી કાંઈ કસુરથી આવી  
પડ્યું હોય તો તેવું કામ ફરીને નહીં કરવું.

સવાલ—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઈએ ?

જવાબ—“ઓ ખોદા ! તું મને એવી બક્ષેશ કર કે જે  
બક્ષેશ મળ્યાથી મારું કલ્યાણ થતું હોય. કુ-  
રણ કે મારે વાસ્તે શું સારું છે તેનો જાણનાર  
તું જ છે.”<sup>૧</sup>

સવાલ—ખોદાનુ અવસ્તા નામ અને અર્થ શું ?

જવાબ—અહુરમઝદ એટલે જીંદગી બક્ષનાર, તમામ  
આલમનો ધણી મોટો સાહેબ.

સવાલ—ખોદા ક્યાં છે ?

જવાબ—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વ ઠેકાણે,  
હાજર છે.<sup>૨</sup>

સવાલ—ત્યારે આપણા દરેક કામે તે જોતો હશે ?

જવાબ—હાજી શું જાહેર કે શું છુપાં દરેક આપણા કામ ઉપર તે સાહુકારની નજર છે.

સવાલ—જ્યારે તે સાહુકાર સધળું જુએ છે અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે ચાલવું ?

જવાબ—આપણે કાંઈ જોડું કામ કરવું નહીં; કેમકે જોડા તે જુએ છે અને તે માટે આપણને શિક્ષા કરે છે,<sup>૧</sup>

—:0:—

## જરથુસ્ત્ર.



અવસ્તા—અએમ્ મોઘ ધદા વિસ્તો યે ને અએવો સાસ્નાઝ્ઝા ગૂપતા જરથુસ્ત્રો.<sup>૨</sup>

સાર—(દાદાર હોરમજદ કહે છે કે) “જેણે એકલાએ મારી શિખામણ સાંભળી તથા જે મને આ દુન્યામાં જાણાયલો છે તે સ્પેતમાન્ જરથોશત્ર છે.”



સવાલ—ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે ક્યાં નામથી ઓળખીએ છીએ ?

જવાબ—ધર્મ શિક્ષક અથવા ધર્મ ગુરુ.

સવાલ—આપણો સાથી પેહલો ધર્મ ગુરુ કોણ ?

જવાબ—પેગામ્બર અશો જરથોશત.

સવાલ—અશો જરથોશતને પેગામ્બર કેહવાનું કારણ શું ?

જવાબ—કારણકે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી ખોદાને પીછાંણીયા અને મીનોછ દુન્યામાંથી ખોદાના હોકમો આએ દુન્યામાં લઈ આયા. પેગામ્બરનો અર્થ સંદેસો લાવનાર કરી થાય છે.

સવાલ—અશો જરથોશત કોણનો પેગામ્બર ?

જવાબ—ઇરાંની મજદયરની પારસીઓનો. આપણો પેગામ્બર અશો જરથોશત હોવાથી આપણે જરથોશતી કેહવાઇએ છીએ.

સવાલ—એવણને પેગામ્બર તરીકે કોણે કમુક્ત રાખ્યા ?

જવાબ—ક્યાંની વંસના ઇરાંની પાદશાહ ગુરતાસ્પ અને તેની તમામ રેયતે.

સવાલ—એવણને પેગામ્બર તરીકે કમુક્ત કરવાનું કારણ શું ?

જવાબ—એવણુની હુશીયારી અને અક્કલ, ધર્મ સમજ-  
વવાની ઉત્તમ રીતી, ખીકટ સવાલના મનમાનતાં  
જવાબો, અને એવણુની અશોઈ તથા પરેહજ-  
ગારી જોઈને એવણુને પેગાંમ્મર તરીકે કમુલ  
કર્યા.

સવાલ—અશો જરથોસ્તના ફરમાનો શું છે ?

જવાબ—તેવણુ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા  
વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં,  
અશોઈ અને પરેહજગારી રાખવી, સદ્ગુણોઓનું  
ભલું ઈચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સવાલ—અશો જરથોશતનો જન્મ કયાં થયો હતો ?

જવાબ—ધરાન દેશમાં આવેલાં રએ શેહરમાં ‘પઓરૂ-  
શરૂપ’નાં ઘરમાં.<sup>૧</sup>

સવાલ—પઓરૂશરૂપ કોણનું નામ છે ?

જવાબ—અશો જરથોશતના બાવાનું.

સવાલ—આપણે આપણા પેગાંમ્મરને જરથોશત પોરૂ-  
શરૂપ કહીને નથી ઓળખતા પણ જરથોશત  
સ્થિતમાન એ નામે ઓળખીએ છીએ તેની  
સમજણ શું ?

જવાબ—સ્થિતમ એવે નામનો જરથોશતના વડાવા-  
ઓમાં એક નામીયો પુરુષ થઇ ગયો તેના નામ  
સાથે આપણા પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે જેમકે  
હાલના સર જમસેદજી તેવણના બપાવાને નામે  
ઓળખાય છે.

સવાલ—અશો જરથોશતનાં માનું અને તેવણની ખાચ-  
ડીનું નામ શું?

જવાબ—માએનું નામ દાગડા અને બાઇડીનું નામ  
હુવોવી.

સવાલ—અશો જરથોશતને કેટલી છોકરી હતી, તેઓના  
નામ આપો ?

જવાબ—ત્રણ. પઓઉરૂચીસ્તા,<sup>૧</sup> ફેની અને થ્રીતી.<sup>૨</sup>

સવાલ—અશો જરથોશતના છોકરાઓનાં નામ આપો ?

જવાબ—ઇસતવાસ્ત્ર, ઉરૂવતતનર અને ફેરેચિથ્ર.<sup>૩</sup>

સવાલ—અશો જરથોશતના ખાનદાનના નામ આપો ?

જવાબ—મા તરફથી હુવોવનું ખાનદાન તથા બાપ તરફ-  
થી હુએચત અરુપા અથવા સ્થિતમનું ખાન-  
દાન હતું. જે પાદશાહ ફેરેહુનથી ઉતરેલું હતું.

સવાલ—અશો જરથોસતનો દીસો અથવા મરણ દીવસ  
કયા રોજે ?

જવાબ—દે મંહીનો અને ખોરદાદ રોજે.

સવાલ—એવણનો જન્મ દીવસ કયા રોજે ?

જવાબ—ફરવરદીન મંહીનો અને ખોરદાદ રોજ અથવા  
ખોરદાદસાસનો દીવસ.

—:0:—

## જરથોશ્તી ધર્મનાં મૂખ્ય ફરમાનો.



અવરતા—હુદય અજંમચિત્ત યો કરથુશ્ત્રો ક્તેમાં  
ન્માનનાંમ્ય વીસાંમ્ય જન્તુનાંમ્ય હખ્યુ-  
નાંમ્ય અહુદ્યાં હએનયાઓ અનુમત-  
યએચ અનુષ્ઠયએચ અન્વર્ષતયએચ યા  
આહુધરિશ કરથુશત્રિશ.

સાર—હું કે જે જરથોશ્ત છું તે દેશના, ગામના મોહ-  
લાના અને ધેરના આગેવાનોને આએ જરથોશ-

તી દીનના ફરમાન હુમત હુખત અને ફેરશત  
પ્રમાણે ચાલવાને શિખતું છું તથા ઉનેજન  
આપું છું. <sup>૧</sup>

સવાલ—જરથોશતી દીનનાં મૂખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જવાબ—હુમત, હુખત અને ફેરશત અથવા મનશની,  
ગવશની અને કુનસ્તી. <sup>૧</sup>

સવાલ—એ ત્રણ શબ્દોના અર્થ શું ?

જવાબ—સાચો વિચાર, સાચો ખોલ અને સાચું કામ.

સવાલ—પાક અવસ્થામાં એ વિષે શું કહેવું છે ?

જવાબ—“ તમામ નેક વિચારો નેક સખુનો અને નેક  
કાંમો ખેહસ્ત તરફ લઈ જાય છે. <sup>૨</sup>

સવાલ—હુમત, હુખત અને ફેરશતથી ઉત્તકું શું ?

જવાબ—દુશમત, દુખૂખત અને દુશ્વરશત.

સવાલ—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જવાબ—જૂઠો વિચાર, જૂઠો ખોલ અને જૂઠું કામ.

સવાલ—એ વિષે અવસ્થા શું કહે છે ?

જવાબ—બદવિચાર, બદસખુન અને બદ કામો દોજખ તરફ લઇ જાય છે. <sup>૧</sup>

સવાલ—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જવાબ—આપણા પેગાંમ્મર સાહેબ અશો જરથોશતનો હોકમ છે કે આપણે દરેક જણે મન વચન અને કરણી શુદ્ધ રાખવી જેથી બંને દુન્યામાં સુખ મળે.

સવાલ—અશો જરથોશતના જેવા થવાને વાસ્તે આપણે શું કરવું ?

જવાબ—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સમ્યાધને છોડવી નહી, <sup>૨</sup> એકલા હોરમજદ સિવાય બીજા કોઇ દેવ દેવતાઓની પરસ્તેશ કરવી નહી, <sup>૩</sup> જૂઠ્ઠા અને હગારાઓને ફજેત કરવા, ચોર અને લુટારાઓથી પોતાના ભાઇબંધોનું રક્ષણ કરવું. <sup>૪</sup>

સવાલ—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સમ્યાધનેજ વળગી રહેવા માટેના અશો જરથોશતના કલાંમે અર્થ સહીત કહો.

૧ દોઆ વીરૂપ. હુમત. ૨ વંદીદાદ, પશ ૧૯. ૩. ૭. ૩ યજ્ઞશને હા. ૩૧ ૩. ૮. ૪ યજ્ઞશને હા. ૧૨. ૩. ૨-૪.

જવાબ—“નોઘત હે અપસ્તવાને વડ્ઢિહીમ દઢે-  
નાંમ માજદયસ્નીમ, નોઘત અસ્તય, નોઘત  
ઉશતાનેમય, નોઘત યઓધસ્ય, વીઉરૂવી-  
સ્યાત (અયો જરથોશત કહેછે કે) “મારાં હાડકાં  
ધુટાં પડે, મારી બુધ્ધી ગુમ થાય, અથવા મારે  
જીવ બી નીકળી જાય તોપણ હું મજદયસ્ની દી-  
નને ધીક્કારીને “છોડી દઈશ નહી.” (એટલે “ગમે  
એવું” દુઃખ પડે તોપણ જીવ જતાં સુધી સમ્યા-  
ધનેજ હું વળગી રહીશ.” ૧)

— : ૦ : —

## અપોધ.

— : ૧ : —

અવસ્તા—અર્ષેમ વૉહૂ વહિશતેમ અસ્તિ.

સાર—અપોધની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સવાલ—અપોધ એટલે શું ?

જવાબ—અપોધ એટલે તનની અને મનની સફાઈ.

સવાલ—તનની સફાઈ તે શું ?

જવાબ—આપણા શરીરને કાંઈ બી મેલી અથવા ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ નાહી ધોઈને દીલ-પરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઈદાર રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું વાડી ગુડીને સાફ રાખવું,

સવાલ—તનની અષોઢ રાખવાથી ફાયદો શું ?

જવાબ—શરીરની સુખાકારી વધે, જો તંદરોસ્તી હોય તો વિધ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્ષય મલે.

સવાલ—તંદરોસ્તી કેમ મલે ?

જવાબ—સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર ફસરત આપવાથી.

સવાલ—મનની અષોઢ એટલે શું ?

જવાબ—આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનો ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નહીં થાય તેની સંભાળ લેવી, ખુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહીં દેવા.

સવાલ—મનની અષોઢથી ફાયદો શું ?



જવાબ—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામો થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ ખોદાની ખંદગી, અને ભાષ્યો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને મીનોષ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો ફાયદો મલે

સવાલ—અપોષ્ટની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો ?

જવાબ—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં ઘર બાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો વગેરે ફના થનાર છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે, કે લુટારા છીનવી લે છે. ઘરબાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય છે. પણ અપોષ્ટની દોલત કોઈ લઈ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા. તે હમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે, અને સુખ આપે છે માટે અપોષ્ટની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સવાલ—મનની અપોષ્ટ કેમ મળે ?

જવાબ—કેળવણી લીધાથી.

સવાલ—તે કેળવણી કઈ જાતની ?

જવાબ—ધર્મ તથા નીતિની.

સવાલ—માણસો અપો હોય તો શું કાયદો ?

જવાબ—માણસો અપો હોય તો દુન્યા આપ્યાદ થાય, દુન્યા આપ્યાદ હોય તો સમ્યાધનો વધારો થાય અને સમ્યાધ વધે તો યથા અહૂ વધર્યોના પવિત્ર કલામોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા ખુશી થાય.

સવાલ—ખોદા ખુશી થાય તો શું કાયદો ?

જવાબ—માણસોને અર્ષમ વાહુના પવિત્ર કલામોમાં જણાવેલું ખંડ અને ઉત્તમ સુખ મળે.

—:0:—

નવજેતુ

તથા

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

અવસ્તા—અધવ્યાઝ્ઞાહુનંમ વા અધવ્યાઝ્ઞાહુ-  
યમ્નો, અધવ્યાઝ્ઞાહુનંમ વા ખૂજયમ્નો.<sup>૧</sup>

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુશતી છોડતાં ખોદાનું નામ લેવું.

સવાલ--નવજોત એટલે શું ?

જવાબ--નવો જોતી અથવા જરયોશતી દીનમાં દાખલ થઈ એ દીનના ક્રિયાકામોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સવાલ--કેટલા વરસની ઉમરના બાળકને 'નવજોત' કરવામાં આવે છે ?

જવાબ--બાળક સાત વરસની ઉમરે પોહ્યે, ધર્મના મુળતત્ત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને ચોકસ અવસ્થાના કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

સવાલ--સાતજ વરસની ઉમર જોઈએ કે વધતી ઓછી ચાલે?

જવાબ--ઓછી નહીં ચાલે, જો બાળક હુશીઆર નહીં હોય તો નવ વરસે અને જો નવ વરસેખી તે ધર્મના મુળતત્ત્વો સમજવાને શક્તીવાન નહીં હોય તો ૧૪ વરસની ઉમરે નવજોત કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સવાલ--દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા અવસ્થાના કલામો ભણી જાણવા જોઈએ ?

જવાબ--અર્થમ, યથા, કેમ્ના મજદા, અહુરમજદ ખોદાએ, જસમે અવરુહ મજદ, સરૌશ બાજ, ગેહ, ખુરશેદ-મેહુરની નીઆયશ, પતેત, અને દીનનો કલમો.

સવાલ--બાળકને નવજોત કરે છે તે દિવસે તેના ઉપર શું ક્રીયા કરવામાં આવે છે ?

જવાબ--તે બાળકના તનને ઇજેલા ગચ્છોમીજ અને પાંણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સવાલ--તે કેવી રીતે ?

જવાબ--સૌથી પેહલાં એક અથોરનાન તે બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે પછી ઇજેલો (પવિત્ર કીધેલો) ગચ્છોમીજ ત્રણ વાર પાજંદ કલામો બાજમાં બણાવતાં પીવાડે છે.

સવાલ--તે પાજંદ કલામો શું છે ?

જવાબ--ઇન્ ખુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્, ચોજદાથે રવાનરા.

સવાલ--એનો માલખ શું ?

જવાબ--આએ (ગચ્છોમીજ) મારાં તનની પવિત્રાઇ અને આત્માના સુખને માટે પીઉં છું.

સવાલ--એ ક્રીયા કીધા પછી શું કરવામાં આવે છે ?

જવાબ--તે બાળકના તનને પવિત્ર ગચ્છોમીજ અને પાંણીથી પાક કરી, સુદરેહ કુસ્તી સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી, પીછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંગુ-મન બેઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સવાલ--પછી અંગુમનની નજદીક તે બાળક ઉપર શું  
ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જવાબ--જરથોશ્તી ધર્મના ત્રણ મૂખ્ય ફરમાનો હુમ્મત,  
હુમ્મત અને ફીરશત પ્રમાણે ચાલવાની તથા દુશ-  
મત દુનૂમ્મત અને દુજવરસ્ત ને ધીક્કારવાની  
કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સવાલ--કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે ?

જવાબ--વડા ધર્મ ગુરૂ તે બાળકને ઉમાં રાખી દીનનો  
કલામો બણાવે છે, પછી એક યથા અહૂવધ-  
ર્યો બણતાં તેને સુદરેહ પેહરાવે છે જે વખતે  
સઘળું અંગુમન પણ યથા અહૂવધર્યોના  
કલામો બણે છે.

સવાલ--સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે ?

જવાબ--વડા ધર્મગુરૂ કુસ્તી હાથમાં લઈ અહુરા  
મઝ્દ યશતની ખશનુમન પઢે છે. ત્યાર પછી  
કુસ્તી બાંધવાના કલામો તે બાળકને બણાવી  
કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરે છે.

સવાલ--ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે ?

જવાબ--વડા ધર્મગુરૂ હોશબામ તથા તંદરોસ્તીના  
કલામો બણીને તે બાળકને આશીરવાદ દે છે.

સવાલ--નવજોત થનાર બાળક શું એકરાર કરીને જરા  
 થોરતી ધર્મમાં દાખલ થાય છે ?

જવાબ--“હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર અને તેનેજ  
 સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો  
 ધર્મ મજદ્દયસ્ની છે તથા હું દેવ પરસ્તીને  
 ધીક્કાર છું, અશો જરથોશતને મારા પેગામ્બર  
 તરીકે કબુલ નહીં છું, તથા તેવણને પગલે  
 ચાલવાની હું કબુલ નહીં આપું છું, મજદ્દયસ્ની  
 દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં ભલાંને કાળે અશો  
 જરથોશત પાસે મોકલાવેલી છે. મારે એ દીનના  
 ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરતો  
 રહીશ.”<sup>૧</sup>

—:0:—

## સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સવાલ--સુદરેહ કુસ્તી કમ્બરે બાંધવાની શું ફરજ છે ?  
 જવાબ--હાજી આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું છે કે “જો  
 કોઈ પોતાના શરીર ઉપર સુદરેહ પેહરે અને

કુસ્તી બાંધે તથા ગાથા ભણે તેજ ખરો  
મજ્જદયસ્ની છે, અગર નહીં તો તેને મજ્જદ-  
યસ્ની નહીં કહેવો.”

સવાલ--સુદરેહનો અર્થ શું ?

જવાબ--સાચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે જો સુદ-  
રેહ પેહરેલો હોય તેની રીતભાત સારી અને  
સાચી હોવી જોઈએ.

સવાલ--સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જવાબ--નવ કટકાનો. બે પરદા એક આગલો અને એક  
પાછલો, ગીરેબાન, બે બાંચે અને બેડ સાંધા  
આગળની બંને તીરી.

સવાલ--એ નવ કટકા શું શિખાંમણુ આપે છે ?

જવાબ--જેમ બે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ  
હોવા છતાં એક એક સાથે જોડાયેલા છે તેમ  
આપણીથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલા-  
ઓને ધટ્ટું માન આપવું અને વડાઓએ તથા  
સખળાઓએ નમ્રતા તથા હાથ નીચેનાઓને  
મદદ કરવી.<sup>૧</sup>

સવાલ--ગીરેબાન શું જણાવે છે ?

જવાબ—આપણે હર હમેશ સવાખના કામો કરવાં અને  
 જરથોસ્તી દીન ઉપર ખેશક અને ખેગુમાન  
 રેહવું.

સવાલ—ખે બાંએ શું ધડો આપે છે ?

જવાબ—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંએને બાંયમાં હાથ લે-  
 વાની જર છે તેમ બલી મજદયસ્ની દીનના  
 દરેક માણસે કાંઈ બી ધંધા, હુન્નર અથવા  
 ઉદ્યોગમાં રોકાવાની જર છે.<sup>૧</sup>

સવાલ—ખેઉ બાગુની તીરીએ (જે ત્રીકોણ આકારની  
 હોય છે) શું શીખવે છે ?

જવાબ—ગોસ્પંદો (જેવાંકે ગાએ, ઘોડા, બકરાં, મેઠાં વ-  
 ગેરે) ને દુઃખ નહી દેવું, તથા ધાતુ અને વન-  
 સ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.<sup>૨</sup>

સવાલ—સુંદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જવાબ—રૂના સફેદ કપરાંનો.

સવાલ—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું ?

જવાબ—રૂનું કપડું સસ્તું અને સફાઈદાર હોય છે.  
 સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી

૧ સરનામે રાઝે યજ્ઞદાની સદ્દા ૧૨—૧૫.

૨ ઉપલીજ આપડી સદ્દા ૨૩—૨૩.



શકે છે અને સફાઈદાર હોવાથી જરયોશતી ધર્મનું ફરમાન જાળવી શકાય છે.

સવાલ—એ વિશે જરયોશતી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જવાબ—સ્પષ્ટ એટલે દઝેનયાઝ્યો માજદયસ્નોધશ ઉપમનમ.<sup>૧</sup>

સવાલ—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

જવાબ—સોજાઇ અને સફાઈ એ મજદયસ્ની ધર્મની ઉપમાં છે.

સવાલ—જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની ફરજ શું છે ?

જવાબ—જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઈદાર રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે હમેશાં પોતાના અંતઃકરણને પણ સોજાડું અને પવિત્ર રાખવું.

સવાલ—કુસ્તી એટલે શું ?

જવાબ—જરયોશતી ધર્મ ઉપર મકમ રેહવાની ઇલાની.

સવાલ—કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જવાબ—કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે છીએ કે આપણા દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સવાલ—કમ્મર ઉપર કુસ્તીના આંતા કેટલા છે અને તે શું શિખામણ આપે છે.

જવાબ—આંતા ત્રણ છે જ્યારે એ આંતા ઉપર આપણી  
 નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઈએ કે “સાચા  
 વિચાર સાચા વચન અને સાચાં કામ ઉપર  
 હું હંમેશાં ઉત્તવાર રહીશ.”

સવાલ—કુસ્તી કેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં  
 આવે છે ?

જવાબ—૭૨ તારની.

સવાલ—એ ખોતેર તાર શું બતાવે છે ?

જવાબ—યજ્ઞશનેના ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સવાલ—યજ્ઞશને કોણ બણે ?

જવાબ—દુરેમેહુર અથવા અગીઆરીમાં ચોવદાથેગર  
 મોખેદો.

સવાલ—કુસ્તી શાની બને ?

જવાબ—ઘેટાંના દીલપરના ઊનની.

સવાલ—ઊનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે ?

જવાબ—ઊનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા દોરને  
 એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સવાલ—કુસ્તી કોણ વણે ?

જવાબ—અથોરનાન ટોલાની બાઈડીઓ.

સવાલ—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જવાબ—મોખેદ નીરંગ ભણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સવાલ—ત્યાર પછી શું થાય ?

જવાબ—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરીઓ ગુથે.

સવાલ—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જવાબ—લર બે અને લરી છ.

સવાલ—એ શાની નિશાની બતાવેછે ?

જવાબ—લર વરસના બે ભાગને હાવન અને રક્ષિત-  
વન છે તેની અને લરી વરસના છ ગાહુખ્યારની.

સવાલ—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું  
વિચારવું જોઈએ ?

જવાબ—પેહલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે  
જગતનો બનાવનાર એકજ ખોદા છે. ખીજો  
વાળતાં વિચારવું કે મજદુરની દીન ખરી છે,  
ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે અશો કરથોશતબ  
ખોદાના મોકલેલા સાચા પેગાંખ્યાર હતા. અને  
ચોથો વાળતાં વિચારવું કે હમેશાં નેક કામો  
કરીશ અને બદીથી દુર રહીશ.

સવાલ—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા  
કલામો ભણવા ?

જવાબ—બે યથા અહુ વર્ધર્યો ભણતાં આગળા બે

અને અપ્પેમ વૉહૂ ૧) ભણતાં પાછલા અને  
ગાંઠ વાળવા.

સવાલ—કુસ્તી કરતી વેળા કઇ તરફ મોઢું કરવું ?

જવાબ—દિવસે સુરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર, તારા  
અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સવાલ—કુસ્તી કઇ કઇ વખતે કરવી જોઇએ ?

જવાબ—સવારે ખીજાંવેથી ઉઠતાં વાર, હાનતે જઈ  
આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, બંદગી કર-  
વાની આગમજ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી  
આવ્યા પછી તરત.

સવાલ—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો ?

જવાબ—સાથી પેહલાં ક્ષનચ્છાથ્ર અહુરહે મજદાચ્છા  
અપ્પેમ વૉહૂ ૧) ભણીને બદનનાં ખુલ્લા ભાગ,  
(હાથ, મોઢું અને પગ)ને ત્રણ મરતમે પાંણીથી  
ધોવા.

સવાલ—એ પાંણીથી ધોવાને આપણે શું કહીએ છીએ ?

જવાબ—પાદીઆખ.

સવાલ—ત્યાર પછી શું કરવું ?

જવાબ—તે ધોએલા ભાગોને સોજાં કપડાંએ નુછી  
એક ચિતે ઉભા રહી આખી કેમના મજદા

ભણી જવી પછી કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી અહુર-  
મજદ ખોદાય ભણવી.

સવાલ—અહુરમજદ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા કરવી ?

જવાબ—કુસ્તી ખેડ હાથમાં પકડી આહરેમન્ અવાદ-  
શાન ભણતાં જમને હાથે પખોરવી, મનશની  
ગવશની કુનશની ભણતાં ઉચકવી, અને  
હુમ્થ્યા ફૂરશતાંમ ભણતાં કમ્મરે વીતાળવી,  
ત્યારપછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે ગાંઠ વાળી  
જસમે અવડહે મજદ મજદયસ્ને અ-  
હમિ આખી ભણી જવી.

સવાલ—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ શું છે ?

જવાબ—પોતાની આખી જાંઘી સુધી સુદરેહ કુસ્તી  
વગર ધરમાં તેમજ બહાર ફરવું નહી, ઉઘાડા  
પગ અથવા ખોર્ષ માથું રાખવું નહી, એક  
બીજાનું અજીઠું ખાવું નહી, દર હમકારે  
આતશ ખેહરામ અથવા દરેમેહરમાં જઈ ખો-  
દાની જાંઘી કરવી, અખોર્ષ રાખવી, નમ્ર થવું,  
સારાં કાંમે કરવાં અને ખરાબ કાંમેથી દુર રહેવું.

## ગઝોમીજ

—:૦:—

અવસ્તા—આઅત્ર મ્રઅત્ર અહુરે મજદાઅા  
 ગઝામએજમ અયસોધશ જરથુરત્ર ગઝામ  
 પધરિ ઉક્ષાનમ બિબ્રમ દાધત્યો-કરે-  
 તમ યઅાજદાત ફથરોધશ.<sup>૧</sup>

સાર—હોરમજદે કહ્યું કે અએ જરતોશત(માણુસોને પ-  
 વિત્ર કરવાને વાસ્તે) ક્રિયા કરીને પાક કીધેલા  
 ગોધાનો ગઝોમીજ તુને વાપરવો જોઈયે.

સવાલ—ગઝોમીજ એટલે શું ?

જવાબ—ગાએ અથવા ગોધાનું મુત્ર.

સવાલ—મઝોમીજ ક્યારે લેવો ?

સવાલ—સવારે ખીછાંણેથી ઉઠતાં વાર એક અર્ધમ વાહુ  
 બણી કુરતી કરવી ત્યાર પછી ગઝોમીજ લેવો.

સવાબ—ગઝોમીજ કોણનો લેવો ?

જવાબ—ગાએ અથવા ગોધાનો.

સવાલ—પારસી સિવાયે ખીજ કોમના લોકોને હાથનો  
 જલેલો ચાલે કે ?

જવાબ--નહી ચાલે. પારસીને હાથનોજ જીલેલો જોઈએ,  
દુરવંદને હાથ વતીકે લગાડવા દેવો નહી.

સવાલ--તેનું કારણ શું?

જવાબ--કારણ કે ખીજ કોમના લોકો આપણા ધર્મમાં  
જણાવેલી પવિત્રાઈ અને પરહેજ રાખતાં નથી  
જેથી ગઝોમીજની ખુખી અને અસર ઘટી જાય છે.

સવાલ--ગઝોમીજ લેતી વેળા શું ભણવું?

જવાબ--નિરંગે ગઝોમીજ અને સરોશબાજ.

સવાલ--ગઝોમીજ શું ભણતાં ચોપડવો?

જવાબ--સરોશ બાજમાં આવેલી ૫) “યથા” ભણતાં  
શરીરના પાંચે ઉધાડા ભાગ ઉપર ચોપડવો.

સવાલ--તે કેવી રીતે?

જવાબ--પેહલી “યથા” ભણતાં જમણા હાથને,  
ખીજ ભણતાં ડાબા હાથને, ત્રીજ ભણતાં  
મોઢાંને, ચોથી ભણતાં જમના પગની પાટલી  
અને તળીઆંને અને પાંચમી ભણતાં ડાબા  
પગની પાટલી અને તળીઆંને.

સવાલ--ત્યારપછી શું કરવું?

જવાબ--આખી સરોશ બાજ ભણી જવી અને ગઝો  
મીજ ચોપડેલા ભાગને સોજાં પાણીથી ધોઈ  
નાખી કુસ્તી કરવી.

સવાલ—ગઝોમીજ લેવાનું કારણ શું?

જવાબ—શરીર ઉપર ઉડેલા નસા અથવા નજીસાતને એ દૂર કરેછે.<sup>૧</sup> તથા કીર, કોહવાટ વગેરે દરદે. ગઝોમીજ લગાડવાથી મટી જાયછે, એવું હાલના વિધ્વાન દાકતરોનું પણ મત છે.

સવાલ—ખીજ કઈ વખતે ગઝોમીજ લેવો જોઈએ?

જવાબ—અંગોળ કરતી વખતે કપડાં છોડીને આખા શરીર ઉપર ત્રણવાર લગાડવો જોઈએ. ત્યાર-પછી પાંજીથી અંગોળ કરવું.

સવાલ—આપણાં ધર્મની કઈ કેતાબોમાં ગઝોમીજ લેવા વિશે જણાવેલું છે?

જવાબ—વંદીદાદ, પેહલવી દીનકર્દ અને રેવાયતો વગેરેમાં.

## બેહુશત અને દોજખ.

અવશતા—વીરપ હુમત વીરપ હૂખત વીરપ વૈરશત.  
વહિશતેમ અફહુધમ અશએત વીરપ  
દુશમત વીરપ દુજૂખત વીરપ દુજવરશત  
અચિશતેમ અફહુધમ અશએત.



સાર—સધળા બલા વિચારો સાચા સખુનો અને નેક કાંમે બેહુશ્ત તરફ લઇ જાયછે અને સધળાં ખુરા વિચારો, જૂઠા સખુનો અને ખરાબ કામે દોજખ તરફ લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહુશ્ત એટલે શું?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં કામેનો મરણ પછી મળતો બદલો. "

સવાલ—દોજખ એટલે શું?

જવાબ—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ કામેને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ પછી મળતી સજા તે દોજખ.

સવાલ—બેહુશ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું?

જવાબ—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામે સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી બેહુશ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરેછે.<sup>૧</sup>

સવાલ—દોજખથી છુટવાનો ઉપાય શું?

જવાબ—સવાબનાં કામે કરવાં, પોતાની કરણીને પાક રાખવી. દુકમાં દુશ્મત દુઝૂખ અને દુશ્વ. રક્ષત ત્યાગ કરવું.

સવાલ—સવાળ તે શું?

જવાબ—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મની કેલવણી વગેરે.

સવાલ—ગુનાહ તે શું?

જવાબ—જૂઠાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દરો, કીનો કપત, અદેખાઈ, અધર્મપાણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાણે નહીં ચાલવું તે ગુનાહ.

સવાલ—ગુનાહના કામો માટે મારી માગવાનું આપણું ભણતર કયું?

જવાબ—અવસ્તા ભાષાના ક્રસ્તુયે હુમતોઈખ્યસ્થાના કરદા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પદે જોડેલી પતેત પશેમાની.

સવાલ—તમે હમેશાં ગુનાહના કામો કરી પતેત ભણો તો ખોદા માફ કરે કે?

જવાબ—અજાણપણે એક વાર ગુનાહ થયેલો ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઈને અનેકવાર કીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ કરતો નથી.<sup>૧</sup>

સવાલ—ગુનેહગાર માણસની મરણ પંક્તી જગ્યા ક્યાં ?

જવાબ—‘અધાર’ દોજખ.

સવાલ—દોજખનો અવસ્થા બોલ શું ?

જવાબ—અચિસ્ત અહુ એટલે સૌથી ખરાબ જીંદગી.  
બીજો બોલ દુજો દેમાન આવે છે અને એનો  
અર્થ ખરાબ રહેકાણ.

સવાલ—બેહસ્તનો અવસ્થા બોલ શું ?

જવાબ—વહિશત અહુ એટલે સૌથી સરસ જીંદગી.

સવાલ—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે ?

જવાબ—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે અને તે મરણ-  
બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાય છે.

સવાલ—ત્યારે પેલી દુન્યામાં બેહુશતનું સુખ અથવા  
દોજખનું દુઃખ કોણ ભોગવે છે ?

જવાબ—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

સવાલ—રવાન ને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે આપણાં  
શરીરમાં બીજી કહી શક્તિ છે ?

જવાબ—ફરોહર અથવા ક્રવશી.

સવાલ—રવાન અને ફરોહર સિવાય બીજી કોઈ શક્તિ  
માણસનાં શરીરમાં છે ?

જવાબ—હાજી છે, તેમના નામ અહીં, દુએન, અને  
બુઝોધ.<sup>૧</sup>

સવાલ—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જવાબ—અંતકરણ, કરણી અને બુધ્ધી.

—:0:—

યજ્ઞદ, અમેષાશ્વપંદુ, રોજ, માહ, ગાહ  
અને જશન.



અવસ્તા—વીર્યમય અષવર્ત્તમ મધન્યર્ચામ યજ્ઞર્ત્તમ  
યજ્ઞમધદે.

સાર—સધના પવિત્ર મીનો ઇજ્ઞદોને હમે વખાણીએ  
છીએ.<sup>૨</sup>

સવાલ—યજ્ઞદ અને અમેષાશ્વપંદુ એટલે શું ?

જવાબ—વખાણું તથા આરાધના કરવા લાયક, અમર્ગ  
વૃધી કરનારી ખોદાઈ શક્તિ.

૧ યજ્ઞશને હા પૃ. ૬. ૧ લો.

૨ સીરોન.

સવાલ—અમપાસ્પંદા અને યજ્ઞદા તે કોણ અને  
ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા કરીધા ?

જવાબ—અમપાસ્પંદ અને યજ્ઞદા ગેબી રીતે વૃધી  
કરનારા હરેસ્તા છે. તેઓને આ દુન્યાની સંભાળ  
રાખવાને માટે ખોદાએ પેદા કરીધા છે.

સવાલ—યજ્ઞદ અને અમપાસ્પંદાની સંખ્યા કેટલી છે ?

જવાબ—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે જેમાંના ત્રીશના  
નામ ઉપરથી આપણે રોજ માહ ગણીએ છીએ.

સવાલ—જે ત્રીશ યજ્ઞદ અમપાસ્પંદોનાં નામ ઉપરથી આ-  
પણું રોજનાં નામ પડ્યાં છે તે રોજનાં નામ દો ?

જવાબ—

- ૧ દાદાર અહુરમજ્દ.
- ૨ ખેહમન અમપાસ્પંદ.
- ૩ અરદીખેહસ્ત „
- ૪ શેહરીવર „
- ૫ અસ્પંદારમદ „
- ૬ ખુરદાદ „
- ૭ અમેરદાદ „
- ૮ દઝેપઆદર દાદાર.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.

- ૧૦ આવાં યજ્ઞદ.
- ૧૧ ખુરશીદ „
- ૧૨ મોહર „
- ૧૩ તેસ્તરતીર „
- ૧૪ ગોશ „
- ૧૫ દઝે-પ-મેહર દાદાર.
- ૧૬ મેહર યજ્ઞદ.
- ૧૭ સરૌશ „
- ૧૮ રક્ષે રાસ્ત „

૧૯ કુરોખ કવરદીન યજ્ઞદ.

૨૦ બેહરાંમ , ,

૨૧ રાંમ , ,

૨૨ ગવાદ , ,

૨૩ દુએ-પ-દીન દાદાર

૨૪ દીન યજ્ઞદ

૨૫ મીનો અર્ષિસ્વદ્દ.

૨૬ આશ્તાદ યજ્ઞદ.

૨૭ મીનો-આસ્માન.

૨૮ જમ્યાદ યજ્ઞદ.

૨૯ મીનો-મારેસ્પંદ.

૩૦ મીનો અતેરાંન.

સવાલ—ખીજ ત્રણ યજ્ઞદોના નામ શું ?

જવાબ—૧ હોમ યજ્ઞદ.

૨ દહમ , ,

૩ ખરજો , ,

સવાલ—મહીનાવા નામ આપો ?

જવાબ—

૧ કુરોખ કવરદીન.

૨ અરદીબેહસ્ત અમપાર્સ્પંદ

૩ ખોરદાદ , ,

૪ તીર યજ્ઞદ.

૫ અમરદાદ અમપાર્સ્પંદ.

૬ સેહસીવર , ,

૭ મેહર યજ્ઞદ.

૮ આવાં , ,

૯ આદર , ,

૧૦ દુએ દાદાર.

૧૧ બેહમન અમપાર્સ્પંદ.

૧૨ અસ્પંદારમદ , ,

સવાલ—કવરદીન મહિનામાં શું તેજવાર આવે ?

જવાબ—અહુરમઝદ રોજે નવું વરસ, અરદીબેહશત રોજે રપિથ્વીનનું જશન. ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ સાલ અને ફવરદીન રોજે અશી ફરોહરનું જશન.

સવાલ—અરદીબેહશત મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જવાબ—અરદીબેહશત રોજનું જશન, પુરશેદ રોજથી તે દઝે-પ-મેહર રોજ સુધી મધદયો જરેમ ગાહમ્યાર.

સવાલ—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જવાબ—ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમપાર્ષપંદનું જશન.

સવાલ—તીર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જવાબ—તીર રોજે તીરીઆનનું જશન, તથા પુરશેદ રોજથી દઝે-પ-મેહર રોજ સુધી મધદયો શહેમ ગાહમ્યાર.

સવાલ—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર ?

જવાબ—રોજ ૭ મો અમરદાદ અમપાર્ષપંદનું જશન.

સવાલ—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જવાબ—રોજ ૪ થો શેહરીવર અમપાર્ષપંદનું જશન તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન રોજ સુધી પધતિશહેમ ગાહમ્યારના જશનો.

સવાલ—મેહર મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે ?

જવાબ—રોજ ૧૬ મે મેહરંગાનતું જશન તથા અ-  
યાંચ્છેમ ગાહમ્યારના જશનો રોજ આસ્તાદથી  
અનેરાન સુધી.

સવાલ—આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જવાબ—રોજ ૧૭ મે આવાં યજ્ઞદતું જશન, જે દી-  
વસથી બપોરે ૧૨-૩ રપિથ્વીનને બદલે બીજી  
હાવન બણવી.

સવાલ—આદર મહિનાના તેહવારો કહો ?

જવાબ—રોજ ૯ આદરનું જશન તથા રોજ ૧૯  
અશો ક્રોહરનું જશન.

સવાલ—દ્યૌ મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જવાબ—અહુરમજ્દ, દ્યૌપ આદર, દ્યૌપ મેહર અને  
દ્યૌપદીન અને એ દિવસોએ દાદાર અહુરમજ્દ-  
નાં જશનો તથા ખોરશેદ રોજ પેગાંમ્યર સા-  
હેબ અશો જરથોશ્તનો દિસો, અને મહેર  
રોજથી તે બેહરામ રોજ સુધી મધ્યારેમ  
ગાહમ્યારના જશનો.

સવાલ—મેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે ?



જવાબ—રોજ ૨ જે બેહુમન અમપાસ્પંદનું જશન.

સવાલ—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારના નામ દો ?

જવાબ—રોજ ૫ મે હુક્ત અમપાસ્પંદનું જશન,  
તથા રોજ ૬ થો અવરુદાદ સાલ ગાહનું  
જશન.

સવાલ—એ મહિનામાં રોજ ૫ મે બીજું શું કરવામાં  
આવે છે !

જવાબ—પહરેજગાર મોખેદો કાગળ ઉપર પેહલવી જુ-  
બાનમાં ખરફસ્તરોને દુર કરવાની નીરંગ લ-  
ખે છે તથા રેતી પહરેજે છે.

સવાલ—એ નીરંગ ‘લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું  
કરે છે ?

જવાબ—ધાર્મિક જરયોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે અથવા  
થાંબલે ચોંહતાડે છે અને રેતી ધરમાં છાંટે છે જેથી  
કસારાં, ઉષાધ વગેરે ખરફસ્તરો દુર રેહ છે.

સવાલ—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો પડે છે ?

જવાબ—આસતાદ રોજથી તે વહીશતોધશત ગાથાના  
દિવસો સુધી મુકતાદના ૧૦ દિવસો.

સવાલ—મુકતાદ એટલે શું ?

જવાબ—મુકતી પામેલા આત્માઓની આરાધના કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો ફરવરદેગાનના દિવસો તરીકેથી ઓળખાએ છે.<sup>૧</sup>

સવાલ—એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના દિવસો કયા?

જવાબ—આશતાદ, મારેસ્પંદ અનેરાન અને હમસ્પંદમ-એદેમ ગાહમ્યારના પાંચ દિવસો.

સવાલ—મારેસ્પંદ રોજે શું જાણીતો બનાવ બન્યો હતો?

જવાબ—અશો જરથોશતે પાદશાહ ગોશતાસ્પની દરબારમાં ધણાએક મોજેજ કરી બતાવ્યા હતા. જેથી એ રોજને દિને બેહુ મિનો મારેસ્પંદ કરી કહેછે.

સવાલ—વેહશતોષ્શત ગાયાનો દિવસ કયાં નામથી ઓળખાએ છે?

જવાબ—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો હોવાથી આખા વરસમાં જેથી કાંઈ ગુનાહના કામો થયાં હોય તે માટે પશ્ચાતાપ કરી ખોદાની હજુર મારી માંગવાનો છે તેથી એને પતેતીનો દિવસ કહેછે.

સવાલ—હમકારાના નામો આપો.

જવાબ--અહુરમજ્દ, દઝે-પ--આદર, દઝે-પ-મેહર, દઝે-પ-દીન.

બેહમન, મોહર, ગોશ, રાંમ.

અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ, બેહરાંમ.

શેહરીવર, ખુર, મેહર, આસ્માન, અનેરાન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,<sup>૨</sup> મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્તવશ,<sup>૩</sup> ગોવાદ.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ, જમ્યાદ.

સવાલ--હુમકારા એટલે શું ?

જવાબ--સાથે કાંમ કરનારા ફરેસ્તાઓ.

સવાલ--દરેક હુમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો ?

જવાબ--અહુરમજ્દ, બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરીવર, અસ્પંદાર, ખોરદાદ, અને અમરદાદ.

સવાલ--એઓને કયા નામથી ઓળખેલા છે ?

જવાબ--અમેષાસ્પંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે તેથી આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં હુક્ત અમેષાસ્પંદ એવાં નામથી એઓને ઓળખેલા છે.

સવાબ--વરસમાં કેટલીવાર ગાહુમ્યારના જશનો પડે છે ?

જવાબ--વરસના ૭ ગાહમ્બાર હોય છે તેમના નામ--

૧. મધદયો જરૈમ.

૪ અયાથ્રમ.

૨ મધદયો શૈમ

૫ મધદિયારૈમ

૩ પધતિશહેમ

૬ હમસપથમએદેમ

સવાલ--ગાહમ્બાર એટલે શું?

જવાબ--પાક ખોદાતાણાની ઉત્તમ કરામતોની યાદ તાજ કરી તેની બંદગી કરવા માટે સધળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો વખત.

સવાલ--ગાહમ્બાર કરવાની મતલબ શું?

જવાબ--ભાઈબંધી અને એક સંપીનો વધારો કરવાની.

સવાલ--અસલી ધરાંનીઓ કેવી રીતે ગાહમ્બાર કરેતા હતા?

જવાબ--એ દિવસોએ ધરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે બેલાઈને ખોદાની સ્તુતી કરતા, તથા ઇજેલા ખોરાકની સધળાઓ એક સુફરે બેસી વ્યાશણી કરતા. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહીં.

સવાલ--શું ગાહમ્બાર કરવાની આપણી ફરજ છે.

જવાબ--હાથ. પાક ખોદાએ દંડી, ગરમી,<sup>૧</sup> વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપે છે તે સુખ આપ્યું છે તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો જરૂર આભાર માનવો જોઈએ.

સવાલ--ગાહમ્બારના વખત ઉપર ખોદાયે શું શું પેદાયે પેદા કરીધી ?

જવાબ--આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાણ, ગોસ્પંદ અને માણસો.<sup>૨</sup>

સવાલ--પાંચ ગાથાના નામો આપો.

જવાબ--અહુનવત, ઉશતવત, રયંતોમદ, વૉહુ-ક્ષત્ર અને વહિશ્તોધશત.

સવાલ--ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી ગેહ ?

જવાબ--ગાહ અથવા ગેહ એટલે વખત. દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

સવાલ--પાંચે ગેહના નામ આપો.

જવાબ--હાવન, રપિથવન, ઉજીરન, અધવિસ્ત્ર-ર્થમ અને ઉશહીન.

સવાલ--હાવનનો વખત ક્યાંથી ક્યાં સુધી ?

૧ વીરપરદ કરદો ૨ જો ફ. ૨.

૨ આશીને ગાહમ્બાર.

જવાબ—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે બપોરે ૧૨  
વાગા સુધી.

સવાલ—રથિવનનો વખત ક્યાં સુધી?

જવાબ—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ વાગા સુધી.

સવાલ—ઉજીરન ગેહ ક્યારે થાય?

જવાબ—પાછલા પોહરના ત્રણ વાગાથી તે સાંજના  
અંધાર થાય ત્યાં સુધી.

સવાલ—અંધાર થયા પછી કંઈ ગેહ શરૂ થાય અને  
તે ક્યાં સુધી?

જવાબ—અધવિસૂઝ્રમ રાતે બાર વાગા સુધી.

સવાલ—ઉશહીનગેહ ક્યારે બણાય?

જવાબ—રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં સુધી.



## ખોદાને અરજ



ઓ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;  
ઓ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;  
ઓ રક્ષક માણસો ને કુલ જનદાર;  
દયાળુ માયાળુ ને અન્ન દાતાર.  
હાથો ખેડ જોડી નમાવીએય સર;  
આ ખંદગી અમારી કમુલ તુંજ કર.  
ભૂલ ચૂક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,  
અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ.  
બાઇખંધ અમે આએ વિધ્યાર્થી,  
શિખવ કામ સરવને પરમાર્થી,  
વિચારો વચનો અને કામો નેક,  
ભલાં મન સાથે પવિત્રઈ છેક.  
નિષ્ઠા નજર ને દયાનત સૌ પાક,  
પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.  
ખંત ઉધ્યોગ, મહેનત ને બાબુબજ,  
આપ અમને મેળવવા રોટીને જળ.

જરથોશતી હોરમજદી દીનતું ઇમાન,  
 જાળવ્યે અમે તે જર શ્રવ સમાન.  
 માખાંપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,  
 હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.  
 તાબેદારી ને ઇમાનદારી  
 થી કરીએ વતન રાજ વફાદારી.  
 મળે જેથી આખર, ઇજત, જશ, માન,  
 દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

### દાહુરા.

દયાળુ અહુરમજદ તું, જેહાંનના કિરતાર.  
 સર્વ વ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.  
 સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ.  
 કરગરી અમે માંગીએ, તુંજ મદદ જગનાથ.  
 બક્ષ અમને ખુદી ને, એલમનો ભંડાર.  
 જેથી હાંસલ ફાયદા, કરીએ અમે અપાર.  
 હુમત હુજત ઈશ્વર જો, જરથોશતી ફરમાન,  
 સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇજત ને માન.  
 ફરમાન ગુર માખાપતું, બજાવીએ ધરી ટેક.  
 મતિ એવી તું આપજો, અએ અહુર નેક.



